Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 54

10 TI

TUẦN LỄ TỪ 28-3 ĐẾN 3-4-1969

CHỦ TIỆM KIÊM ĐẦU BẾP : MINH VÕ — CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỐNG NÓI 24.901

Wason DS 531 C74++ #54 Mar 28 '69

vì sao phải chống cộng ?

Con Ong

Đến bây giờ, hàng triệu đồng bào đã ngã gục trong cuộc chiến tranh tư tưởng này, bao nhiêu cảnh nát tan thảm khốc mà còn phải nhắc lại câu hỏi trên thì kể cũng là đau đớn. Dù vậy, trong khi mơ tưởng Hòa Bình, một số người đã bỏ quên những lý do chống cộng.

1) Trước hết ta chống cộng vì chánh phủ Miền Bắc là Chính quyền độc tài. Nó bịt miệng dân. Nó không cho tự do ăn nói. Nó bóc lột sức lao động. Nó đối xử tàn tệ với đồng bào miền Nam tập kết. Nó. Nó nhiều tội lắm.

2) Nó tự hào có chính nghĩa giải phóng dân tộc chống Mỹ cứu nước, nó bắt ép dân chúng phải trở thành một bầy nô bộc. Đứa nào ngoan với bác, đảng và chính phủ thì nó cho sống. Đứa nào yêu nước, thương dân thì bị thủ tiêu, bắt cóc, lưu đầy.

3) Nó tuân lệnh quan Thầy Nga Sô, Trung Cộng liều mình thúc đẩy mãi cuộc chiến tranh xâm lăng Việt Nam. Nó làm cho bao nhiêu gia đình tan nát, vườn không nhà trống, con mất cha, vợ mất chồng, cha mất con, Dân mất nước.

4) Nó khủng bố trí thức. Những tên nào chịu khó còng lưng, cúi đầu sẽ được hưởng chút lương thừa của bác, đảng và chính phủ. Đứa nào muốn sáng tạo cho nhân loại, xây dựng cho đất nước thì lập tức bị câu thúc, khủng bố.

5) Nó không chấp nhận các tôn giáo không chịu khuất phục học thuyết Mác Lê. Nó cô lập các nhà tu hành, bao vây nhà thờ, lấy chùa chiền làm trụ sở để cho bè lũ tha hồ phỉ báng Phật Thánh, truyền bá mê tín, dị đoan.

6) Nó củng cố đảng, kỳ thị hết mọi thành phần giai cấp. Những ai ngoài đảng đều bị coi là kẻ thù của dân tộc, nhất định không được góp phần xây dựng với bác cũng bị trừng phạt vì không biết phận của mình.

Tóm lại, chế độ cộng sản là chế độ độc tài, độc chế, độc quyền, độc ác, độc thân, độc hại, nghĩa là chỉ có độc với độc.

Vậy, quý độc giả (dù không độc gì hết) nghĩ sao mà không tích cực chống Nó, khi ngày tàn của nó đã tới rồi.

HỘI THẢO VỀ TINH THẦN ĐÔI LẬP MỚI TOANH

Anh chị em nồi niêu, xoang chảo, chồi cùn, rế rách, nước mắm, ớt tiêu vân vân..,

Sau bài thuyết trình hay ho của ông chủ về tinh thần đối lập mới Tôi có bổn phận phải đúc hết tất cả ý kiến của anh em, Để chúng ta có một chính sách đối lập rõ rệt, Tôi không muốn ngâm tôm như lưỡng viện quốc hội Giao Chỉdã ngăm tôm quy chế báo chí. Chồi cùn rế rách nhất định không thể giống nghị sĩ, dân biểu được, Thứ nhất : chúng ta cóc thích giống họ, Thứ hai : họ sợ giốngchúng ta, Nếu họ giống chúng ta, đó là cái nhục cho chúng ta. Vậy anh chị em hãy phát biểu ý kiến đi.

CHỒI CÙN Thưa ông bếp. theo tinh thần mới. chúng tôi sẽ được đối lập với ông bếp bằng cái sự xây dựng huynh đệ.

BẾP.— Đúng.

RẾ RÁCH,— Huynh đệ là anh em phải không ?

BẾP.— Phải. «Anh em như thể tay chân, tay chân dấm dá hai thân buồn phiền» Từ trước đến nay, các bạn đã dá móc tôi nhiều cú thấu xương. Để trả đũa, tôi đã vung tay đập các bạn hốc hác hết. Do đó đồ đạc ở bếp hư hỏng và cơm nước không ngon. Ông chủ rất tức cái cửa mình. Nay chúng ta phải thương nhau, đối lập xoàng xĩnh, vặt vãnh như là bỏ thêm ớt vào nước mắm thôi.

(Cả bếp cười khoái chí)

NƯỚC MẮM.— Coi nhau như anh em. tôi rất đồng ý. Nhưng ông bếp có chịu làm em tôi không ? Chứ tôi, tôi cóc thích làm em ông bếp đâu.

BẾP .— Mày nói cái gì đấy ?

(Cả bếp tái xanh mặt mày)

CHỦ .—Yêu cầu hội thảo trong tinh thần huynh đệ. Đây không phải là Viện Nhi Đồng mà toan chửi bới thô bỉ.

BẾP .— Xin lỗ i. Bạn nước mắm muốn làm anh tôi à ?

NƯỚC MẮM .— Đúng vậy.

HẠT TIÊU .— Tôi cũng muốn làm anh ông Bếp.

CHỒI CÙN .— Tôi cũng thế.

RẾ RÁCH .— Tôi mắm sốt riêng.

BẾP .— Tao làm xếp ở cái bếp này, đương nhiên tao là anh tụi bay. Bộ có sự đổi đời hay mà xếp bếp biến thành đàn em hạng bét của Chồi Cùn, Rế Rách ?

CHỒI CÙN.— Huynh đệ mờ ly.

BẾP.— Yêu cầu ông chủ hủy bỏ cuộc hội thảo này đi.

CHỦ.— Cứ tiếp tục.

BẾP.— Tôi đếch anh em với bọn hủi. Không anh em nó còn dá móc mình, anh em nó dám cầm dao đâm vào bụng mình.

CHỦ.— Đành vậy.

BẾP,— Tôi... tôi,., từ chức Bếp đây.

Cả bếp cười loạn xà ngầu. Cuộc hội thảo ô tô ma tích giải tán. Xét rằng đối lập trong tinh thần huynh đệ gây nhiều bối rối phiền phức. Nên. cuộc hội thảo coi như cuộc trình bày dân chủ. Và ông bếp tiếp tục phang móp nồi niêu, bẻ gẫy đũa, đập vỡ nước mắm mỗi khi bọn nồi niêu, xoong chảo dở cái trò đối lập ... anh em.

Ngày lại ngày. Bếp núc chẳng có gì thay đổi cả. Bếp luôn luôn là xếp, độc quyền át giọng nồi niêu.

BẦU CỬ HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN XÃ

Đầu gối u mê, ngu si, đần đôn của ta ơi, em có biết không, chiến dịch bài trừ tham nhũng, bài trừ cường hào ác bá đang được nhà nước Đại Ngu phát động trên toàn lãnh thổ đấy, mở đầu cho cái chiến dịch «thiến tham nhũng», người nhà nước đã sáng suốt bằng cách cho bầu lại Hội Đồng nhân dân xã ấp và cuộc bầu cử đã diễn ra khá tốt đẹp, những tên Ma cô thôn ấp đã được đồng bào địa phươngdá văng khỏi guồng máy điều hành xã thôn những thằng ghẻ lở, khốn kiếp chuyên dựa thế, dựa thần cũng đã bị đồng bào muối gạo tống tiễn-nói tóm lại nhà nước chúng ta đã diễn xuất khá trong vở trường bi kịch«Đất nước này không của riêng ai »

.Đầu gối thông minh, cần mẫn của ta ơi! em có nhớ không, ngày 23.3 1969-em đã cùng ta đến Xã Tân Phú (thuộc quận Tân Bình) để xem cuộc bầu cử Hội Đồng nhân dân Xã đó-nhớ không-từ 7 giờ sáng đến 4 giờ chiều cuộc bầu cử diễn ra khá công minh chánh trực em nhỉ mặc dù có một vài lộn xộn xẩy ra do lối «thầm thì» của một vài ứng cử viên, nhất là ngài mang hiện nhà lá (dấu hiệu này chính ra là độc quyền của Lão nhi Đồng Building Hồ ngọc Cứ. Thế mà ông này dám thuồng — kiện nó đi lão nhi đồng ơi).

Song Song với những tội «Rỉ tai xấu hổ» đó. còn một pha bên lề cuộc bầu cử đáng để nhân loại loài người suy ngẫm — nhất là những ông bà có máu tranh cử lại càng cần biết. Thế này nhé. Sáng cuối cùng của cuộc vận động tranh cử HĐNDX Ứng cử viên mang dấu hiệu cái «Mặt Trời và Bụi Trúc» đang ông ổng cổ động với những lời nói thật thà như đếm, và mộc mạc như lúa như khoai ... thì dùng một cái, một ứng cử viên «Địch Thủ» nhảy tới xe cổ động chuyện trò ba lá với bạn đồng ứng cử một hơi—rồi, chuyển đoạn sang trò ma giáo — bằng cách mượn xe cổ Động để đọc diễn văn cổ động cho chính ổng— Đáng nhẽ, ông có xe từ chối, nhưng vì chót mang giòng máu«giang hồ» ông này bèn cho ông kia «quá giang một phát» kết quả, đồng bào ngơ ngác... nghe ông ứng cử viên «quá giang» đọc một bài diễn văn rất ư là hùng hồn đầy những lời hứa ngọt như mật ong...

Đầu gối của ta ơi — em suy ngẫm coi trong lịch sử «Tranh cử» có ai dám chơi ngọt ngào như ông «Bụi trúc và mặt trời» hay không ? Ta cứ ước mong những người ra ứng cử mai hậu, ít ra cũng bằng ông, để xã hội này (nhất là nơi Thôn ấp) được sạch sẽ và những thằng điếu đóm ăn hại đái...đường, hết đất rêu rao thành tích...

CÁI «MA LE» CỦA BỌN CHỦ BÁO !...

Khi mần đơn xin phép nhà nước cho ra báo, các chủ nhiệm, chủ bút bươi móc trong xó óc để tìm những cái tên đầy dụng ý, để khi nào bị «đóng cửa tiệm» cái tên báo của mình còn hơi hướng với trần gian, thí dụ :

— Cái anh Vũ ngọc Các lấy tên báo Dân Chủ. Sau khi báo bị ngỏm cù đeo, bạn đọc thấp đuốc đi tìm, hỏi khắp cả nước vẫn không tìm đâu ra...dân chủ !

Cái anh Chánh Đạo, bị đóng cửa 30 ngày thì T.T Hộ giác lại nằm nhà gải nách. cười khà khà ý nói 30 ngày xứ này không có Chánh Đạo !

— Anh Chu tử thì chọn tên Sống để sau khi bị VC bắn 4 viên đạn vào mõm, anh ta khạc phăng ra như phun mấy cục kẹo rồi cười ngất tuyên bố «vẫn sống»! Rồi khi bị nhà nước khớp miệng thì nằm nhà như ngụ ý bảo : Chống cộng thế mà không được cho..sống.nhưngQuyếtSống!

— Còn chị đàn bà tên «Mĩ» ảnh hưởng cái tính hay nói nhiều về mẹo luật của ông Nam Chùa, cho nên thay vì lấy cái tên «Hi Vọng» để thất vọng lần nữa, lại chọn cái tên « Quyền Sống ». Để khi nào bịc đóng cửa tiệm thì có ý thở than với dư luận thế giới rằng ở đất tự do dân chủ thế này mà đi tìm khắp các sạp báo... không hề thấy có Quyền Sống ! !

NUÔI ONG TAY ÁO !

Anh ruột Đ.T. Khiêm... Trung tá Thành trong lúc «lả lướt» với nhân tình bị thằng con nuôi theo bắt gặp và...phá đám. Đưa nhau về bóp Cảnh Sát, đứa con nuôi thừa lúc cha nuôi bất ý bèn «để nhẹ» một dao vào cạnh sườn để gọi là đền ơn dưỡng tử.

Dư luận đàm tiếu, nhưng có người nói :

— Có chi đâu lạ ! Chỉ là cảnh nuôi ong tay áo. Cũng như Viện nhi Đồng chứa Lão già Hồ dán Tường vậy thôi !Phải không đầu gối yêu quý của ta.

-THÔNG CẢM, NHẦM XÀ ĐANG ĐÀ PHÁT TRIỂN NHÀ VĂN NHÀ BÁO ĐẠI NGU PHƠI PHỚI VỀ«CHÂN TRỜI TÍM».

.Từ thuở Bà Âu cơ phát hành 100 trứng-Trứng nở 100 con-Huyền thoại về Thủy Tổ con người GiaoChỉ, từ đó, nó thành chuyện mơ huyền đến gần như tối tịt-cho đến nay, nhờ nền ngoại giao với người đã chết, do ngài Tổng Trưởng Anh Minh Trần Chánh Thành lãnh đạo đất nước ta mới phát hành được những nhà ngoại giao tài ba-nên dân nó mới u u minb minh chả hiểu cuốn«hắc thư» in trên thứ giấy Đen, chữ đen đá phát hành hay chưa-nếu chưa xin quý ngài ngoại giao làm gấp một chút để tiếng nói của Đại Ngu nó đỡ ngọng, nó đỡ nghèo nàn tối ám... để đến đổi,các ngài phải xài đến tiếng Tây Vực mà diễn nghĩa, Dân Đại Ngu đã được nghe các ngài nói trong bữa«Sinh hoạt răng lưỡi»tại các hội trường giả«Sư Tử» Hội này là một hội«giung giăng giung giẻ» phì nhiêu nhất vì nó quy tụ toàn những bộ mặt phì nhiêu của Đất nước ốm o rách rưới này-tiếc quá, ngài Ma Ni 7 Tê đã giắt nền văn nghệ cải Lương đi sang tận Pa Ri để ru ngủ cho những người việt cô đơn đang gật gù trong no ấm thanh bình, không thì' tôi xin đề nghị ngài cựu 7 tê cho cải Lương đóng mẹ nó tuồng vua Lô y Thập cửu Sừng lấy nàng Doanh Doanh nhân vật Nữ đáng Mi nhất Tiếu Ngạo Giang Hồ Đáng tiếc, và đáng trách ngài cựu 7 Tê Ma Ni say mê cái thành công nghệ thuật cải lương hương xa...không thì phen này ông ngoại trưởng của nền ngoại giao mạ kền của xứ ta thế nào cũng được truy tặng mền đay 3 cạnh bằng vàng diệp và một giải thưởng văn nghệ Sư Tử của những tay cự phú Saigon — Để trở lại cội nguồn

Huyền thoại của con người nước Văn Lang từ khi được khai nguyên từ đó cái « sân tham si » đã ào ạt tiến chiếm bụng dạ con người — muốn che nó, muốn làm dáng cho nó, người xưa đã biết lấy lá cây người văn minh ngày nay thì lấy gấm, lấy nhung, lấy lụa, lấy Nylon mà che — lòng nhân ái, nghĩa đồng bào, chỉ còn là một danh từ để nói — nói trúng nói sai, nói người ta tin nhiều hay ít, cái đó còn tùy đồ nghề trang sức... thứ trang sức đẹp nhất vẫn là Tiền. Thế nên lý luận dông dài và cổ xưa thì : Tiền nó có một sức hút mạnh vô biên giới — Chả thế, mà bây giờ, hôm nay, nhân loại loài người đã tôn thờ nó như một thứ « thần linh có quyền năng ma chê, quỷ khóc » có tiền là có thể mua được đất Thánh ở thế gian — Có tiền là mua được cả thế giới bằng vàng trên Niết Bàn hay Thiên Đàng gì đó — Lý luận nhi nhô, vòng vo « tam cuốc» và ngây thơ như thế — Tác giả thiên phóng sự nham nhở For Rent mới tầm được ra 1 thứ đạo quyền rũ,cam đoan quyền rũ đếch bình luận nổi, đó là Đạo « ầm ngân» Tiếng lóng của giới trí thức du đãng gọi là «cốc Biếu» của giới ma cà bông gọi nôm là «Bắt Địa» của giới buôn thúng bán bưng gọi là «kiếm lời» của giới thượng lưu thường diễn hào hoa bằng nụ cười nửa miệng... Còn của chung thiên hạ thường thường xài hai chữ bình dân «Thông Cảm» cái thứ chữ này được ăn cắp từ ngôn ngữ «Cộng Sản», Chỉ có các ông xì Thầu Chợ Nhớn là cóc cần thuồng chữ của ai, họ chế ra cái thứ que, lấy que trồng lên nhau thành chữ, Chữ Hán, chữ Nho. Chữ của thánh hiền đều là những cái que ấp lại mà thành,.. nhờ vậy, họ, những Thầy Ba Xì Thầu dùng ngôn ngữ «Nhầm Xà», Rồi cái ngôn nữ thơm tho ấy như một làn gió lạ, làn gió khốc liệt đó thổi qua các lục địa da vàng, mà nước An Nam ta ảnh hưởng nhiều nhất... nói theo ngôn ngữ của nha khí tượng : «biển động mạnh Mưa Rào Rải rác». Diễn nghĩa về cái quyền năng khả ái như vậy, tôi biết rằng thiên hạ cũng biết từ khuya là như thế — ngay chính như thân thể tôi. Tôi cũng hiểu từ thuở mẹ về với cha, và bây giờ sau hơn 1 phần tư thế kỷ hô hấp ốc xy của Quả Đất. Tôi chợt mới «thông cảm» được với Xả Hội về «căn bệnh nhầm xà». Cái gì cũng thế. Đồng tiền nó luôn luôn là chủ đề cuộc sống nhất là cuộc sống của xã hội hôm nay một thứ xã hội cám hấp văn minh lem nhem...cái gì cũng cần thông cảm tí có tiền là vạn sự sẽ xảy ra đẹp như ý muốn chả tin, thì ai đó (người giàu thôi nhé) cứ phát minh thêm các mánh khóe cho thần sầu quỷ sợ với muôn ngàn phép móc túi của ai đó (người nghèo đấy) Dân tộc này vốn nghèo nên cóc sợ cái phát minh mới nào về nghệ thuật mới tiền nữa—Nó bị móc nhiều rồi, nên cũng đã quen rồi, nếu chả tin,các người cứ lên hỏi nhà nước Kinh tế thì sẽ rõ, mà nếu ngại xa thì đến ngay những ty sở gần nhất nếu cần cứ hỏi thăm ty vệ sinh, ty Kinh tế Đại Ngu thì sẽ có chi tiết: bạn muốn xây nhà ư — Bạn muốn có «ba tăng» mần tiểu công nghệ mưu sinh ư— này nhé. Hồ sơ gồm có : một đơn xin viết tay, một giấy phép xây cất nhà 3 bản họa đồ thiết Trí. vi trí...v..,v...ấy, thủ tục hành chánh từ xã đến Trung ương chỉ có thể và nó có từ thuở Tây chiếm thành Hà nội đến giờ muốn mau và dễ dãi ư— cái này mới là cái dễ, chỉ cần biết điều. chỉ cần thông cảm tí là mọi việc sẽ chẩy phăng phăng như nước cuốn hoa trôi. mọi thứ sẽ chón đến đổi phải rên lên vì sướng... chả tin, thì ai đó, có máu họ Tào cứ việc chạy vù vào cái con đường Chi Lăng—(con đường này từ ngày xưa đến ngày nay vẫn thuộc tỉnh Gia Định) chầm chậm thôi — Sì tốp ở chỗ ngã tư — Chỗ đó đó, một ngã đi vào cư xá Thái lập Thành, một lối đi về nhà biến hóa của ông ĐLVN — nào, thấy rồi chứ — Bây giờ thì bạn cứ nhìn vào chỗ ấy — chỗ từ cổng chánh có cái cột gạch xây tổ bố đó — Rồi

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

PHÓNG SỰ ĐỐI THỌI RA RÍT của NGƯỜI HỌ TRẦN *(kẻ kế nghiệp Thập Nguyên)*

ngắm kỹ chưa, thấy gì chưa, này nhé— từ cột vào cư xá — người nhà nước đã ra lệnh giải tỏa nhà cửa để phóng đường giúp dân lưu thông dễ dàng — nhà nước đã nói là làm ngay à — Phóng rồi đó, tiền bồi thường thiệt hại cũng đã xong xuôi— Ai nấy, đều hân hoan ca tụng người nhà nước... để vui vẻ ra đi một phương trời khác mưu sinh— Nhưng, lạ nhầy, một công dân mang giòng họ của Phục Ba Mã viện đã lãnh tiền của nhà nước Giao Chỉ để rở nhà về Chợ Nhớn rồi... Rồi, sau đó nền ngoại giao đi hướng nào chả biết(điều này phải hỏi cụNgoại Đại Ngu)ông công dân Xì Thầu này lại hiên ngang về đất cũ, xây nhà trở lại, cái số tiền ông Xì Thầu đã lãnh của người nhà nước đã chi vào việc mua sắt mua xi măng đúc nhà mới ngay trên nền cũ — Kế đó, cho chắc ăn trong việc chiếm đất của nhà nước, ông công dân xì thầu này liền vác tầm vông đóng xuống đất làm cọc, lấy kẽm gai làm biên giới — ông xì thầu có vẻ muốn thách nhà nước Giao Chỉ ở Gia Định, hay là vì ông xì thầu có cảm tình với mấy quan Lục Lộ đến làm đường sẵn có quán giải lao, Nhằm xà đỡ khát và đỡ buồn — Nói mà chơi thôi chứ, mảnh đất này là của « Giao Chỉ For Rent » — thì cái sự mấy Quan nào đó có cho mướn đường để xì thầu bán Quán chơi cha — cũng mặc người ta — lơ mơ bàn tán tù hộc xì dầu ra bây giờ—Xin thú nhận. Kẻ hèn này không có quyền bất khả xâm phạm của mấy ngài Nghị sĩ, Dân Biểu nên chả dám. chả dám mó đến người của Tướng Phục Ba Mã Viện — Hơn nữa, sắt, xi măng bây giờ đang theo lệnh của nhà nước kinh tế nó trốn giá cả rồi — Móc nó ra chỉ tốn tiền và nước mắt dân ngheo mà thôi-Kinh nghiệm sáng giá nhất là mỗi lần nhà nước kinh tế tung ra cái đề án, dự án về kinh tế là y như rằng nhà Công Chánh lại mệt mỏi trong việc phát bảng số kiểm soát cho hàng loạt xehơilưu hành tơi bời lá liễu trên các ngả đời gió bụi phồn hoa.

Thưa ngài nhà nước kinh tế, Thưa ông đã soạn thảo kế hoạch Tam niên Hậu Chiến cho nhà Công chánh — Tha tôi cho lũ Công Tư chức hom hem,đừng dập vù những người đang vướng 3 thước Ka Ki trên người — Tha cho Thiên Hạ đi — Riêng tôi, một kẻ ít khi có triển vọng no cơm, ấm áo. Thế nên tôi không có chút xíu danh dự nào tôi sẽ can đảm để lạy van nhà nước kinh tế một phát. Biết đâu phát lạy đó lại được ơn trên Soi Xét.. để tôi khỏiphải đi ghi tên thử téc xi la ma.vì nếu tôi mà được chọn làm tài tử chạy cờ (cầm cờ chạy miệt mài về... chân trời tím — cái chạy của tôi sẽ hùng hục mở đầu cho nền điện ảnh sáng choang và thân thể tôi sẽ được các em me Mỹ về già, các em thợ chọi hạng hôi hám suy tôn là thần tượng.Tôi sợ,khi tôi hiện nguyên hình ghẻ lở tôi sẽ bị các «anh em» kinh Tế Gia chê (Hủi) mà không thèm Đối Thoại thì sao ? Vậy, cái ấy cũng khó nói lắm đấy các ngài nhỉ. Thôi nhận đại đi. một Đấng Tổng giám Đốc nào đó đã hăng hái diệt trừ tham nhũng. hối lộ bằng câu đầy tính chất lịch Sử : «Cần gì phải hối lộ,cứ ký xong một Hợp Đồng. Người ta sẽ «Biếu» Bạc Triệu ??

Hỡi những nhà văn lớn. nhà văn nhỏ, Hỡi những người ký giả hãy tự gác bút đi.Đi đóng tuồngTây,tuồngTàu tuồng Việt để trở thành một thứ thần tượng như tài tử La thoại Tân,NguyễnLong, VânHùng.Đừng thèm giống Hùng Cường thì vạn đại ca...50 cái hít đất, Bố anh nhé. Lợm giọng quá,

ĐƯỜNG MÒN KINH TẾ GIAO CHỈ GIÚP CON CHÁU MÃ VIỆN... LÊN NGÔI HOÀNG ĐẾ.

Buổi sáng đẹp trời nằm nghe la dô nhà nước báo cáo tình hình an ninh xá hôi — Tất cả đều sắp đẹp, sắp sáng — Ta thở ra nhẹ nhàng, mặc dù gói bát tô xanh bị mua đến 22 tì vườn cứ vui vẻ như thường... cho đến khi phải móc thêm vài tì trả cho ly cà phê đen nhỏ. tôi vườn cứ vui — cái gì nó lên kệ cha nó, cân thân thể mình thấy nó xuống là điềm hạnh phúc rồi — Đừng có vơ vẩn đồng nát mấy ông thầy Chợ Nhớn ông nghe được mấy ông "tửu nhà ma» đến 3 đời cho mà sướng — Đến ngay như nhà nước còn không dám mó tới. Sợ là phải, vớ vỉn nó cất hết hàng họ đi thì có mà đói hết. Thôi cắn cỗ, cắn đất. cắn lung tung lạy các ngài Thái Thú kinh tế Đại Ngu (gốc Mã Viện) vì trụ đồng nó không «chiết» dân con hết bị chém treo ngành xin qnan thái thú chánh gốc chợ nhớn tha cho.Con xin hứa từ nay cho đến khi loài người chiếmđược hậu cứ hằng nga... con phải vào mua đồ ở Chợ lớn và uống cà phê xì thầu tại cửa vào cư xá Thái lập Thành (Gia Định) đứa nào nói sai cả họ nó thành ruồi tái béo hết.

Sau câu tự thề, thì cánh cửa xịch mở, người nữ Thập Thành hiện ra một đống trông quyến rũ như Rác Rến tại Thủ Đô-Thập Thành mới đi lò Mỹ viện để cho người Đồ Tể vá lại màng trinh và chữa lại, bộ mặt đã được tặng huy chương văn Hóa"Trăm Hoa đua nở" từ thuở nàng sốt Đậu mùa, hay nói theo văn nghệ thì mặt nàng là kỷ niệm êm ái như vết giầy dinh Bạch chủng Lê Dương ghi lại trên nền cát.Sở dĩ, tôi phải ca tụng dài giòng như vậy, là vì lưng tôi bị hắc Lão nên mỗi lần được Thập Thành âu yếm gãi mặt vào... thì sướng đến chết đi còn sướng.

Thập Thành bước từng bước thật vững, chưa đến cạnh tôi thì Thập Thành đã khoe thành tích của y khoa:

-Nè anh, ông Bác Sĩ, thế mà giỏi ra phết. ông giải phẫu sắc đẹp nhất VN đấy-ông nói ông cắt «Đôn xanh» vá lên mặt em-lúc đó. em sẽ đẹp hơn người tình của chàng Tony oanh oanh anh nhất định có triển vọng được cắm sừng...

Tôi đang thơ thẩn trước dung nhan nóng hổi của nàng-nên mặc nàng-cho nàng khoe nhan sắc mà sắp được Đồ Tể cưa cắt, mà nói cho cùng chứ, Thập Thành chỉ tội hơi «Rỗ Hoa» còn thân thể nàng thì bảo đảm khỏi cần thách ai khám như cái kiểu ngài 7 Tê khi còn tại chức «Tô Tô». Ngài nói như vầy:

— « Khi đoàn văn nghệ đi, thì các ông chê bai vớ vỉn, bây giờ họ về thành công rực rỡ. Họ về đông đủ—các ông hỏi xem tôi có lục «ví» cô đào nào không...»

Câu nói này được nói dưới một cái Ô—cái Ô lịch sử đi từ dưới sân bay lên tận phi cơ đón bà Quốc Mẫu của Đại Ca và nghệ sĩ Lão Thành hiện đang xào phơi ở tông « Bức họa khỏa thân» cho một tờ Đại nhật báo— Cảnh đón tiếp tưng bừng nhốn nháo này có cả sự hiện diện của nhiều đấng nghệ sĩ—Đáng kể nhất là ông Đại vĩ Cầm «người tù chung thân» của Hữ vịt Bầu, (ta biết em từ thuở còn tóc thề, còn «bà bô» dĩnh sau cánh gà để canh con gái vừa kéo phong Cầm vừa ồ ề hát bài gil gạo)—ông này đã trèn mồm kéo một câu văn phú lãng xa— Đại khái nó diễn tả cái sự thành công ở Ba Ri, ở Tuy ních và ở Lông (chữ Lông này, phải đọc dài hơi, nó mới nói hết được cáiâm tự nước ngoài)Buổi đón tiếp trong thể này được đưa lên mặt kiếng số 9 cho toàn quốc chiêm ngưỡng— Theo sự hiểu biết của tác giả, ForRent thì cuốn phim tài liệu quý giá này, hiện đang được giữ trong "Cò lếch xong" tại đài tôi nói và Ninh. Vậy, quý vị muốn thưởng thức lại, cứ viết thư gửi thẳng đến nhà ông Phó, kiêm Đạo diễn chánh hiệu Hào Huê — Lời yêu cầu sẽ được thỏa mãn ngay.

Nghĩ đến đây bất giác tôi cười rú lên như bị kinh phong. Nữ Hoàn Đông Thập Thành Tê tái nhắc dậy mà ái ân rằng :

— Bố anh nhé, hẹn đến đón người ta. rồi nằm chết mất xác ở nhà Anh phải gió hả ?

— Không. không anh đang ôn cố tri tân đây

— Sắp chết hay sao lại sổ chữ Hán vậy ?

Tôi ngao ngán lắc đầu. trong khi La Dô đã bắt đầu chương trình nhiều người hát. Tôi kéo Thập Thành nằm xuống bắtđầu liên tưởng tới con đường hầm vĩ đại sẽ được nhà nước đục qua sông Saigon để sang Thủ Thiêm ngay sau khi chiến tranh chấm dứt. Song Song với kế hoạch Tam niên hậu chiến, Người nhà nước lại sẽ cho phát đông nhiều kế hoạch khác tựu chung để người dân Đại Ngu cứ chịu khó bỏ tiền ra — 20 đồng thôi, vừa thử thời vận lại vừa lập công kiến thiết Quốc Gia.,. mại dô, bà con cô bác.

(KỲ SAU TIẾP)

đối thoại với người sạch

Lại phải thành khẩn xin lỗi một lần nữa rồi. Cả một núi thư tư của anh em nhà đã thất lạc khi dọntồ ong từ nơi nọ tới nơi kia. Kẻ phụ trách mục này vì vướng bận vào ba thước ka kí, nên có được chút thì giờ nào là nằm ngủ để lấy lại sức lao động. Vì kỳ này bị thằng chủ tiệm Minh Võ thúc vào đít, cầm cả một tập thư nhét vào tay, bắt ngồi đọc và trả lời nên đành miễn cưỡng làm việc. Xin hẹn các bạn từ tháng 4,mục này được mở thường xuyên trả lời bạn đọc một cách vui vẻ, đầy thiện chí, Bấy giờ xin bóc lá thư đầu,..

BẠN TRẦN THIỆN CƠ (Biên Hòa). Những điều bạn nhờ giải thích, quá thẩm quyền của chúng tôi. Như vụ ông Cao bảo Lộc. Một nhà chánh trị nặng ký như Cao bảo Lộc, không thể bị Con Ong xúi dại. Còn về bài của Võ Phiến trong báo Bách Khoa số kỷ niệm 12 năm, bạn xúi thằng DHC húc năm bảy phát, nhưng DHC sợ rằng húc vào những cây cổ thụ văn nghệ sẽ bị gảy sừng. Mến nhiều.

BẠN NGUYỄN T. (Đà Nẵng) Sự khuyến khích cây bút cùn và nàng đỡ đời binh nghiệp của bạn, eo ôi, mới nghe, chúng tôi có cảm tưởng rằng chúng tôi khôn lờnlắm.Chúng tôi là ConOng,cái kiến mà. Cũng là phận cỏ mọn hoa hèn cả. Sẽ đọc«những nhận định về cuộc đấu tranh chánh trị» . Cái đầu để đọc lên đã thấy một sư«thày đồ» rồi. Xin ban phát cho cái gì mát mẻ hơn vì Sàigon nóng lắm. Thân.

BẠN HẢI GIA CỰ(Quốc gia Nghĩa Địa). Các bạn tự nhận là đám học sinh hăng máu vịt. Các bạn định gia nhập làng châm chích với chúng tôi nhưng chúng tôi không dám nhận.Các bạn còn trẻ,cuộc đời ái tình, tương lai, sự nghiệp còn dài...chúng tôi thì gần đất, xa trời rồi. Đã kết bạn với nhau thì phải thề như mấy anh quân tử Tàu . Không sinh ra cùng một ngày. nhưng nguyện chết cùng một ngày. Như vậy thiệt thòi cho các bạn quá. Thân ái.

BẠN KIẾN CÀNG (Saigon) : Thư bạn để mốc ra rồi tôi mới trả lời, thật đáng đánh cho năm bảy chiếc roi vào mông. Bài thơ họa của bạn rất hay, tiếc rằng không có đất đăng. Thử viết vài truyện tếu thời sự xem sao. Kính,

BẠN VŨ VĂN ĐẠM (KBC 4152) Ý kiến của bạn rất đáng tiền. Bạn cho rằng báo Con Ong rất thích khẩu với những danh từ nôm na, dễ hiểu, thông thường, thật thà, ngay thẳng. Bạn khen hay chê chúng tôi đấy ? Nhưng dù sao cũng cám ơn. Thân.

BẠN PHÁO BINH (KBC 4820) . Đáng lẽ thì không trả lời đấy nhé, vì thư không có tên đính kèm, Nhưng nhận thấy.vấn đề của bạn nêu ra với mấy ông. Ca Xê Đà Lạt, nó thê thảm quá, nên đành phải trả lời. Bạn từ Dục Mỹ, về phép 10 ngày mà bị các ông Cu Xê Đà Lạt nhốt vào hầm chó ở gần cầu thang, lúc lên xuống cầu thang còn cho bạn hưởng«những bước chân ồn ào», rồi cười hinh hích,thì thật là 1 chuyện đáng khóc quá.Tội của bạn là đi phép xái lộ trình? khôi hài quá, phải không bạn?... Nhưng không phải chỉ có gì đất Đà lạt mới có những ông Cu xê đó — ở đâu cũng có bạn ạ. khi trời đã ban cho người ta một kích thước hơn người, một tì ti quyền hành, người ta hay dở trò khỉ, Chấp làm gì bạn đó, Cứ coi như là uống la ve rồi đi tè một phát là xong. Thắc mắc làm chi việc «ông trung sĩ mà phải lại ông binh nhì cu xê». Lúc nào về Saigon, nhớ ghé chơi. Mến.

BẠN DƯƠNG HỒNG NHẬM (Saigon). Dân Bảo Phang công du, vài ba bửa nữa sẽ về. Giữ lại thơ bạn để đưa lại Dân Bản Phang. Thôi, gửi cho Con Ong đi. Đừng cay cú với ông dân biểu nữa. Chữ của bạn viết như chữ của thầy đồ, nét nào ra nét đó, mà bạn đánh dấm có vẽ tới nơi, tới chốn. Xin can đấy. Yêu lắm.

BẠN CHÂU ĐÌNH VINH(Sài gòn) : Bạn gửi chúng tôi hai bài,toàn là những bài viết về«quốc sách» .Đụng tới là ốm đòn. Làm báo bây giờ khó lắm, bạn ạ. Về chuyện thăng cấp của lính, chúng tôi đã chuyển cho DHC, vì bạn và nó, cùng là nhà binh với nhau, dễ thông cảm với nhau về vấn đề lính. Bạn gửi thư cho các ông dân biểu Đà Nẵng làm gì.., theo ý tôi thì cả ba ông Giải, Huy và Kế, chẳng có ông nào sáng giá, Tình trạng Đà Nặng thì nát bét ra rồi, dù Khương Tử Nha, Trương Tử Phòng có sống lại cũng bó tay. Thân.

BẠN QUANG GÀ (Đà Lạt) Bạn tự nhận là tên đại đạo hái hoa Điền Bá Quang. Bây giờ đại đạo hái hoa đã lên chức «đại đức». chắc bạn thất vọng lắm. Những bài thơ bạn gửi, chỉ đọc cho anh em nghe chơi mà không phổ biến được, tiếc quá. Mong nhận thư khác. Thân

BẠN LÊ VĂN HIỀN (Tân mai Biên Hòa) Những điều khen và chê của bạn. chúng tôi hoan hỉ đón nhận. Nhưng có điều là chuyện đó cũ rồi, Chúngt tôi thiếu tha xin lỗi, Làm lỗi mà biết lỗi thì cái lỗi ấy cũng đã nhẹ đi một nửa. Bạn bằng lòng vậy. Mến.

BẠN TRẦN TRIÊU GIANG NGỌC (KBC 4454) Báo Con Ong không có mục thi văn Tao đàn, mày đàn, Xin đề nghị với bạn gửi tới một báo văn nghệ. Gửi tới chúng tôi nó phí đi. Thân.

BẠN TUẤN ANH (Bình Long). Từ xưa tới nay. chúng tôi vẫn hiểu lầm về thông dịch viên Mẽo. Nhận được lá thư trước và lá thư sau này của bạn, chúng tôi mới hiểu nỗi đau khổ của những kẻ biết hai thứ tiếng. Bạn bắt chúng tôi răn bảo lũ Mẽo rằng thông dịch viên không phải những thằng bồi như chúng nó tưởng, xin vậy, chúng tôi sẽ làm công việc đó. Bây giờ, bạn cần phải "giáo dục» ông quan Ba Blach macket, đứng vào hàng ngũ chúng ta, thì việc làm mới có kết quả. Một giọt máu đào, hơn ao nước lã, bạn ạ. Thân mến,

BẠN NGUYỄN VĂN ĐỨC (KBC4343). Xin nhận là lỗi sơ sót của ấn công, mà của chúng tôi nữa Cám ơn, ngàn lần cám ơn.

BẠN LÊ ĐAN THANH (Phong Dinh). Người Thăng Long trả lời : đã nhận được thư bạn rồi.Bạn góp ý kiến vì cái sự nham nhở của Kim Trọng cũng... tếu lắm. Sẽ đề cập tới những giai thoại tếu trong truyện Kiều vào số báo tới.

CON ONG

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA HỘI ĐƯỜI ƯƠI

Chủ nhiệm Ma Bùn — Chủ bút Ma Cô — Giám đốc chính trị Ma Cạo

chia rẽ ở đâu ? ở dân đen hay ở giới lãnh đạo

✱ NGƯỜI ĐI GIẢI ĐỘC ĐỀU BỊ NHIỄM ĐỘC VÀ BI QUAN – CÒN NGƯỜI Ở NHÀ THÌ LẠC QUAN VĂNG MẠNG.

Tuần trước, có một khối tại Quốc Hội tổ chức hội thảo. Chẳng hiểu khối Dân chủ xã hội Dân chủ gì đó. Vì tại Thượng viện có hai khối. Một khối là Dân chủ xã hội», còn khối kia là «Xã hội dân chủ» hai khối đã trùng tên nhau, chỉ khác ở chỗ lôn đầu lộn đuôi, và lại hay «cắm nhầm» khối viên của nhau, nên rất là lộn xộn khó nhớ. Chỉ nhớ cả hai khối đều là do hai ông chủ nhà báo làm trưởng khối.

Bây giờ, nói về cuộc hội thảo của cái khối kể trên. Đáng chú ý ở chỗ có sự tham dự và phát biểu ý kiến của mấy chính khách được cử đi giải độc thế giới vừa mới trở về, như các ông Lắm, ông Oánh, ông Ân v.v...

ÔNG LẮM SỢ ĐI TÀU SUỐT

Ông Lắm, người hướng dẫn phái đoàn đi Nhật và Mỹ tuyên bố : "phái đoàn lên đường trong tình trạng khó khăn vì dư luận Hoa Kỳ chán ngán về hiện tình VN, và có chiều hướng áp đảo chánh phủ Mỹ bán đứng VNCH cho Cộng sản ". Ông Lắm kể công : " Tuy nhiên, phái đoàn đã dùng mọi nỗ lực để làm sáng tỏ hiện tình V.N, giống như " mang một giọt nước nhỏ vào cái bát ".

Khi nói câu trên, không hiểu hắn có nhớ rằng khi cái bát đã đầy, mà còn nhỏ thêm một giọt nước, thì nước sẽ đổ tràn mẹ nó ra ngoài.

Ông nghị Lắm nói tiếp: «Trở ngại lớn nhất. Của ta hiện tại là vấn đề Chánh trị nội bộ...chúng ta chia rẽ, phân tán đến cực độ nên không gây được sự tin tưởng ở bên ngoài...nếu sinh hoạt chính trị của chúng sa tiếp tục bê bối, phân hóa, thì chúng ta thất bại ngay trong cuộc bầu cử Thượng Hạ Viện sắp tới, qua sự xâm nhập của Cộng sản và tay sai .. Đã đến lúc cấp nghiêm chính đánh lên tiếng chuông báo động thật lớn : Trong giai đoạn tới, nếu chúng ta không tự cứu là chúng ta chết ".

Bây giờ đã lo đến thất bại trong kỳ bầu cử một vài năm tới, kể là lo xa.

Nhưng cứ cái mừng quốc hội nham nhở như hiện nay, thì các quý vị tái cử sẽ thất bại là cái chắc. Còn việc Công sản có xâm nhập được hay không, đó là vấn đề của cử tri.

ÔNG TONY NGÂY THƠ

Vẫn trong cuộc hội thảo kể trên, chánh khách Nguyễn xuân Oánh cũng là người mới đi giải độc về, đã ngây thơ tự hỏi. "không hiểu các yếu nhân VNCH có cách nào tổ chức nhân dân đương đầu với Cộng Sản và với sinh hoạt chính trị ấu trĩ, bê bối hiện tại, không hiểu làm sao ngồi lại bên nhau để hoạt động ? "

Khó chó gì mà không ngồi lại với nhau được ? Cổ nhân đã nói : "thấy ăn tìm đến, thấy đánh tìm đi». Cho nên, bảo ra trận mà đánh nhau với giặc, thì các chính khứa nhà ta lủi hết. Nhưng còn việc ngồi lại với nhau thì quá dễ. Cha Lãm bên Xây Dựng bảo cứ tổ chức một bữa cơm để các chính khứa nhào dô.

CỰU NỌ HẠI CỰU KIA

Tiếp theo ông Oánh, ông Trần văn Ân, cựu tổng trưởng Thông tin, cũng là người mới đi giải độc về, đã phát biểu rùng rợn rằng : tại Pháp, ông có tiếp xúc với kiều bào và «đại đa số cho là ta mất nước", và «kiều bào theo Cộng sản 80 phần 100, theo ta 20 phần 100, sở dĩ như vậy, vì cộng sản hoạt động ráo riết trong khi ta khônghoạt động gì cả trênphương diện tấn công ngoại giao».

Người ta được biết, thì mấy tháng nay, Tôn Thất Thiện cựu Tổng Trưởng Thông Tin, hiện cố vấn văn nghệ cho Thủ Tướng, đã lãnh đạo hai phái đoàn cải lương sang "tấn công ngoại giao" bên Pháp. Nay ông cựu Ân lại nói như vậy, thì còn ra cái thể thống gì nữa ? Cũng là «cụ" cả, sao nỡ hại nhau đau vậy?

LẠC QUAN

Trong khi những người đi xa trở về toàn bi quan như trên, thì ông Nghị Sung, kẻ ở nhà, lại rất lạc quan rằng thì là: "sự chia rẽ, phân hóa không nguy hiểm, vì không phải nhân dân chia rẽ, mà sự chia rẽ, phân hóa, phát xuất từ giai cấp lãnh đạo".

Chẳng hiểu trong "cái gọi là» giới lãnh đạo gồm cố những ai ?

Cáo lỗi

Con Ong số 53 đã Chia Buồn với Thiếu tá Nguyễn-huy-Đức UHQT vì sự sơ xuất của ấn công và Cô thay vì THÂN PHỤ lại sắp thành THÂN MẪU.

Chúng tôi thành thật cáo lỗi cùng anh chị Đức và tang quyến.

ông Thủ tướng, mèo và nhà báo

CHỈ TRONG VÀI THÁNG TRỜI CÓ TỚI 2 ÔNG THỦ TƯỚNG BỊ TỐ CÁO ĐI CHƠI VỚI MÈO

Cách đây mấy tháng, ông Thủ tướng trẻ tuổi đẹp giai của Gia Nã Đại, tuy còn độc thân (trước đây có tin đồn định lấy bà Kennedy), đã bị báo chí bới móc về khả năng « chơi bời " khi ông này tham dự Hội Nghị các Thủ tướng trong khối thịnh vượng chung tại London. Báo chí đã hỏi thăm các cô gái đi chơi với ông, xem ông đã " làm ăn » ra sao làm sao. Trong một cuộc họp báo, ông đã nổi tam bành lục tặc, và đe

(xem tiếp trang 5)

ÔNG KẸ CHƠI KÝ-GIẢ KÝ-GIẢ TỐ ÔNG KẸ

LTS: Ngày 20-3-69 vừa qua, ký giả Thanh Chiêu đã chứng kiến một vụ «ông kẹ coi trời bằng vung coi dân như..» kít» giữa Đô Thành Sau đó, ký giả Thanh Chiêu đã trình bầy nội vụ như sau với Đại Tá TGĐ cảnh sát Sau đây là lời trình bầy của Thanh Chiêu:

Kính gởi : Đại Tá Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia,

Thưa Đại Tá,

Tôi ký tên dưới đây là Nhữ văn Uý, bút hiệu Thanh Chiêu, ký giả của nhật báo Chính Luận (15 Vỏ Tánh Sg), trân trọng trình Đại Tá một việc :

Nguyên hồi 21g10 ngày 23-3-69 một vụ đụng xe nhỏ đã xảy ra tại gần ngã ba Kỳ Đồng-Trương minh Giảng : một chiếc Honda mang số EG 4692 do một người đàn ông lực lưỡng lái đã đụng vào một người đàn ông gánh nước; nước đổ tung tóe. Một chiếc díp của Cảnh sát đi sau honda đó cũng liền dừng lại (xe này tôi có nhớ số), trên xe chở đầy người thì mặc sắc phục cảnh sát, người thì mặcdân sự. Tôi cũng vừa trờ tới, vì nghề nghiệp nên cũng dừng xem. Mặc dù là đụng vào người ta, nhưng người cưỡi Honda còn tới nắm tay người gánh nước để hỏi tội và đấm vào mặt ông này 2 quả, Người gánh nước liền nắm lấy cái đòn gánh, ông cưỡi xe Honda liền rút súng rouleau lận trong người ra đòi bắn bỏ nạn nhân. Trên xe cảnh sát có một người nhảy xuống vỗ vai can. Giữa lúc đó có người tới sau đứng gần tôi, hỏi sự kiện; tôi đáp :

— Ông đi Honda đụng người gách nước rồi đánh người ta !

Ông cưỡi xe Honda nghe thấy, nói lớn :

— Tao có quyền đánh ! Mày nói gì ? Muốn gì ?

Và ông ta sấn tới một bước, dứ quả đấm vào mặt tôi :

— Tao đấm bể mặt mày ra bây giờ, đ.m. mày !

Tôi im lặng dắt xe vào lề đường. Thấy tôi còn chưa chịu đi, ông này liền xông lại múa nắm đấm trước mặt tôi rồi quát: tôi xuất trình giấy tờ. Mặt dù rằng lúc đó ông ta đang mặc dân sự, nhưng vì không muốn kéo dài cái màn không đẹp này ở giữa phố đông người, tôi nhẫn nhục ngoan ngoãn trình giấy. Ông ta liền ghi tên tôi vào một quyển sổ tay. Sau đó ông ta tới nói nhỏ với những người ngồi trên xe cảnh sát gì đó rồi tất cả phóng đi. Về sau có người cho tôi biết chiếc xe cảnh sát trên tới ngừng trước bót Cảnh Sát Nguyễn văn Tập.

Thưa Đại Tá, tôi nghĩ rằng người đã cưỡi xe Honda sốEG 4692 và những người ngồi trên xe Cảnh Sát nọ phải có một sự liên hệ đặc biệt nên mặc dù rằng«Cảnh Sát là bạn của dân» nhưng số Cảnh Sát trên vẫn làm lơ cho người này đánh dân, đe dọa bắn bỏ dân và xét giấy tờ dân một cách bất

(xem tiếp trang 5)

GÁI HÁNG

«Ngồi buồn gãi háng dái lăn tăn»
(trích lao trung lảnh vận)

TRONG TAY NGƯỜI ĐẸP

Trong vụ án nổi tiếng hồi gần đây, đã nổi bật một hình bóng người đẹp. Đó là nữ dân biểu Kiều mộng Thu. Tuy nàng đã có chồng, nhưng ngoài nghề làm dân biểu, nàng còn được gọi là «nữ sĩ", mà kẻ phụ trách mục «gái háng» này được Minh Võ gọi là «gái sĩ», đằng nào cũng thuộc nòi "sĩ" cả, nên khi nào đề cập tới cái khía cạnh dân biểu, thì phải gọi nàng là «bà» cho thêm phần long trọng. Còn ngoài ra, có thể gọi nàng là«cô», hay là«cưng" thêm phần thân mật.

Bây giờ trở lại cái bóng dáng kiều diễm của nàng lồng trong vụ án.

Quê nàng ở Hậu Giang, nàng làm «nữ sĩ» ở Saigon, và đắc cử ở ngoài Huế, "Thánh địa» của Phật giáo Ấn Quang. Cho nên, giữa ta không lấy làm là lạ nàng đã xuất hiện ngay từ những giờ phút đầu tiên của vụ án.

khi vai chánh ra tòa vào sáng 15-3, nàng đang rải truyền đơn trong phòng xử. Lúc thấy bóng Ngài, nàng khóc, và kéo cao vạt áo lên lau nước mắt. Chắc chắn là nàng chỉ khóc chứ không có gái, Nếu có, đã trông thấy liền.

Khi ngài mang án về nhà tù, thì nàng về chùa hội thảo, Nàng cầm cái cần micro trong bàn tay trắng trẻo mà tuyên bố : "luật pháp nằm trong tay kẻ mạnh» Quả đúng như vậy, chỉ có những cái giống như cái cần micro mới thích được nằm trong bàn tay xinh xắn của nàng để được nàng mân mê chứ luật pháp trong tay nàng thì... nước mẹ gì! Nhìn ảnh của nàng đăng trên báo, nổi bật bên các nhà tu hành, trông mà sắc xảo mặn mà làm sao. Có một nhà đạo đức hỏiGái sĩ rằng: "hình thức" còn khá lắm, nhưng "nội dung" liệu còn được không? Gái sĩ bèn trả lời.

Cái nhà ông khỉ gió này, chỉ được cái đùagia, ai mà biết được.

Bây giờ, Gái Sĩ mới nói chuyện với«bà» Dân biểu Kiều mộng Thu. Cái quyền của Dân biểu nó to lắm. To hơn cái "nghề» "nữ sĩ" nhiều

Đó là quyền đại diện dân ở Quốc Hội để làm luật và «kiểm soát Chính Phủ» Nếu thấy luật pháp bất công để có người bị oan uổng, bà có quyền đề nghị những đề nghị những dự luật công bằng và tiến bộ để bảo vệ. Nếu thấy luật pháp đã công bằng mà việc hành xử không được nghiêm chỉnh, bà có quyền vận động để gọi Chánh Phủ ra trướcQuốc hội mà chất vấn. Hà tất phải khóc lóc nó bán phần nhan sắc ?

Làm dân biểu mà tranh đấu bằng cách rải truyền đơn và hội thảo suông, thì thà ngồi nhà gái háng còn hơn.

GIÁM SÁT

Tối chủ nhựt, gái sĩ ở nhà gái háng coi tivi cho đỡ buồn. Bèn vớ được mục phóng sự đặc biệt về lễ phát giải thưởng nhân lễ hai Bà Trưng.

Mở đầu, một đại diện ban tổ chức đọc diễn văn, Hình như nữ nghị «Trăng sáng vườn chè» đọc bằng tiếng Việt, rồi sợ tiếng Việt thiếu ngữ vựng chính xác, liền đọc cả bằng tiếng Tây và tiếng Mỹ Khá lắm, thời buổi này, phụ nữ phải biết ngoại ngữ, nhất là tiếng Mỹ. Nếu không, thì thất nghiệp là cái chắc.

Hiện diện trong buổi lễ, tất nhiên, hầu hết là các bà các cô. Tuy nhiên, trong cái bể nữ giới mênh mông cũng có lơ thơ vài ba quý vị tu mi nam tử. Như quý ông Tổng Trưởng Bộ Lao Động và Viện Trưởng viện Giám sát trong đám đông mình ông thấp thoáng vài bóng dáng yêu kiều, thì thật đẹp mắt. Nhưng giữa một rừng mình bà, tuy không thấy tivi xông ra mùi hơi nách, nhưng thương tha vài bóng đen nam giới thì thật lạc lõng, tội nghiệp. Hãy thử tưởng tượng : nếu võ khí nguyên tử tiêu diệt nhân loại và xã hội loài người chỉ còn có vậy, thì... mấy ông sống làm sao nổi.

Đến khi ông chủ tịch cái viện

(xem tiếp trang 5)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

tin tức... MÌNH

HIỆN CÓ NẠN KỲ THỊ KHÔNG ?

— NGHỊ SĨ SÁCH BẢO CÓ NẠN KỲ THỊ TRONG VIỆN GIÁM SÁT — TRÊN MỘT BÌNH DIỆN CAO HƠN, NGHỊ SĨ CHỨC BẢO CÓ NẠN KỲ THỊ TRONG CHÁNH PHỦ — NHƯNG ÔNG NGUYỄN KIÊN GIANG CHO LÀ CHUYỆN «CHỤP MŨ».

LTS : Ngày 19-3-69, khi thảo luận về ngân sách của tối cao Pháp viện và Giám Sát Viện, Nghị Sĩ Phạm Nam Sách đã kịch liệt đả kích Giám Sát Viện, và quả quyết cơ quan này có sự kỳ thị Nam Bắc, Trong khi ấy, trên một bình diện cao hơn, Nghị sĩ Nguyễn văn Chức bảo rằng hiện có nạn kỳ thị trong Chánh Phủ, chứ không phải riêng Viện Giám Sát, Người ta cũng còn nhớ trước đó vài ngày, ông Hà Thúc Ký, người vừa lãnh đạo một phái đoàn nhân dân xuất ngoại giải độc dư luận trở về, cũng tuyên bố với báo chí (báo Chính Luận đăng) là hiện có nạn kỳ thị trong chính phủ.

Trước những lời tuyên bố kể trên, trong số báo ra ngày 25-3-69, trong mục «Quan Điểm» của báo Thời Đại, ông Nguyễn Kiên Giang, một người được coi là thân cận với Thủ Tướng Chánh Phủ, đã phản ứng lại rất gắt, coi là một sự «chụp mũ». Để độc giả tiện theo dõi, sau đây, chúng tôi xin đăng nguyên văn bài của ông N.K. Giang. (có một chi tiết nhỏ là ông N.K.G, đã gọi các ông Chức, Sách là Nguyễn tấn Chức và Nguyễn Nam Sách, trong khi tên thực của ông này là Nguyễn văn Chức, và Phạm Nam Sách),

LẠI CHỤP MŨ KỲ THỊ ?

Trong giai đoạn tranh đấu sống chết nầy với Cộng sản hoạ may chỉ có những người điên mới nghĩ đến vấn đề kỳ thị Bắc Nam.

Ngay khi mới lên nắm quyền, đã có người cật vấn Thủ tướng Trần văn Hương về vấn đề nầy, Và ông đã đáp, đại khái : Trong khi chọn người ông chỉ nghĩ đến vấn đề năng lực vì dầu Bắc hay Nam, chúng ta cũng chỉ là người Việt Nam.

Tưởng như vậy đã dứt khoát, không ngờ vừa rồi, trong khi thảo luận về ngân sách của Tối cao Pháp viện, lại có người đã nêu ra vấn đề trên và tố cáo : tại cơ quan nầy đã có người chủ trương bè phái kỳ thị.

Đó là hai ông Nghị Nguyễn tấn Chức và Nguyễn nam Sách hai nhân vật từ trước đến nay rất được nhiều người «chú ý». Chú ý vì từ lời nói đến hơi thở, luôn cả hai đã bị ám ảnh vì chuyện, kỳ thị,

Vì vậy, sự «can thiệp» của cả hai, nhơn vụ nầy, khiến người ta nghĩ đến chuyện «vừa ăn cướp, vừa la làng» và «ác đẻ ác la».

Như người ta biết dưới chế độ trước, nạn bè phái, phe đảng dầy dầy làm nảy sanh lắm vụ tham nhũng bóc lột.

Do đó không những Tổng thống Nguyễn văn Thiệu và chí đến Thủ tướng Trần văn Hương cũng đều lên tiếng báo động và đặt việc thanh từng ô lại lên hàng đầu của quốc sách, Vì cả hai đã sáng suốt nhận thấy : ngày nào trong hàng ngũ chính quyền còn chứa chấp những bọn sâu dân mọt nước việc thâu phục nhân tâm vẫn còn xa.

Ngay trong buổi hội thảo, tổng kết 4 tháng hoạt động của ủy ban bài trừ tham nhũng trong quân đội do ông làm chủ tịch. Trung tướng Nguyễn văn Là, Tổng tham mưu Phó Quân lực VNCH đã tuyên bố :

«Tham nhũng là quốc nạn, quốc sĩ nên quốc sách bài «trừ tham nhũng đã được đặt lên hàng đầu».

Và ông còn bảo : «Tham nhũng có thể làm mất nước, tệ hại hơn nữa, khi mất nước còn bị ô nhục».

Cố nhiên, trong công cuộc bài trừ nầy, những «con hạm» dầu Bắc hay Nam có đầy đủ bằng chứng, đều bị loại. Nhưng từ trước tới nay, khi trong một cơ quan, có một chuyện như thế xảy ra thì y như rằng đã có kẻ xầm xì đến hai chữ «kỳ thị» nếu đương sự » là người Bắc.

Chính vì ngại chuyện đó, lắm ông chủ sự, đầu sở đã bị tê liệt trong hành động, cuộc thanh trừng những bọn ngồi không ăn hại như 2 ông Nguyễn tấn Chức Nguyễn nam Sách, lúc nào cũng sẵn sàng làm ống loa để la lên : «kỳ thị» !

Lần này, tại Tối Cao Pháp viện lại khác việc sắp xếp những nhân viên trong đó là một vấn đề nội bộ mà nhất là 1 phần ba các ông Giám sát đều do Quốc hội bầu ra. Như vậy, không lẽ các ông dân biểu, nghị sĩ lại thiên cận đến dồi đưa vào đó những phần tử lạc hậu, ngay đến lúc này lại còn giở ra cái trò chia rẽ phân ly tai hại ?

Vã lại những chuyện sắp xếp trong nội bộ của Tối cao Pháp viện đều có sự thỏa thuận của tất cả các ông Giám sát viện, không có một ai có thể độc tài, tự chuyên muốn làm sao thì làm, tùy theo ý riêng hoặc sở thích của mình. Hai ông Chức Sách biết gì về chuyện đó mà lái toan thò mũi vào để thọc gậy bánh xe và chỉ trích bá xàm bá láp ?

Nạn kỳ thị chia rẽ ngay dưới chánh phủ Phan huy Quát đã gây nhiều hậu quả tai hại chí đến ngày nay. Và hiện hàng ngũ chúng ta đang bị phân tán đến cực độ cũng vì những hành động ấy.

Vậy thiết tưởng 2 ông Phạm nam Sách, Nguyễn tấn Chức nên sáng suốt hơn để không làm những chuyện chụp mũ trẻ con, lạc hậu đã bị tất cả mọi người có thiện chí đều lên án và phỉ nhổ.

NGUYỄN KIÊN GIANG

ÔNG THỦ TƯỚNG...

(tiếp theo trang 4)

dọa sẽ điều tra mèo của mấy thằng nhà báo, để «đáp ứng thích đáng».

Tuần rồi, lại đến lần ông Thủ Tướng Úc bị tố cáo dẫn nữ ký giả vào « ăn chè » trong tòa Đại sứ Mỹ. Mấy thằng nhà báo Úc tố cáo đêm 1-11-68, Ông Thủ tướng Úc đã dẫn một nàng thơm như mít vào tòa Đại Sứ Mỹ lúc 1 giờ đêm, và mãi 3 giờ sáng mới ra về. Trong thời gian đó, chẳng hiểu hai bên « đánh » hay « đàm ». để đến nỗi sở XIA của Mỹ chụp được hình đem phân phát cho báo chí nhiều nước đăng tùm lum. Vớ được tin này, mấy anh dân biểu Úc vội đặt vấn đề thay đổi Thủ tướng.

Nguồn tin trên nó đặc biệt ở chỗ một ông Thủ tướng dẫn gái vào Tòa Đại sứ Mỹ lúc nửa đêm Nếu ông Thủ tướng dẫn gái vào «nhà xăm», đó là chuyện thường. Nhưng chẳng lẽ tòa đại sứ một cường quốc cũng là nơi để cho trai gái « tìm hiểu » nhau, dù trai là Thủ Tướng và gái là ký giả.

Các quý vị làm lớn, nên lấy đó làm gương. Không ai cấm chơi bời, nhưng nên cho kín đáo. Nhất là, cần tránh con mắt của người Mỹ, để khỏi mang tai họa.

GÃI HÁNG

(tiếp theo trang 4)

mới đây bị mấy ông nghị tố tơi bời là kỳ thị, lười biếng.., tức là viện giám sát, được mời lên phát thưởng cho mấy cô trúng giải, khán giả cứ giật mình thon thót, sợ ông méo mó nghề nghiệp, lại «giám sát» một phát, xem thực hay giả, thì bỏ mẹ !

Cũng may, mọi chuyện đều êm đẹp, và gãi sĩ tiếp tục gãi háng.

đạo và đạo

(— Cái hay của Tôn Giáo mình là biết nhìn thấy cái hay của Tôn Giáo người —)
(Dr EAT)

Đạo nào thì cũng thế thôi,
Đạo nào thì cũng dạy người thiện căn.
Nước Chúa với Niết bàn cũng vậy,
Những người ngoan mới nhảy được lên.
— Còn phường bã khố dân đen,
Đãi xương, đãi máu ra tiền giàu to,
Tổ Quốc hay Tổ Cò, Tổ Vạc,
Coi đâu bằng mùi bạc thơm thơm !
— Còn phường chính trị chính trôn,
Chẳng qua chính cái lỗ mồm ba hoa !
Nói cách mạng đúng là cách miệng,
Nước đục ngầu tính chuyện thả câu !
— Còn phường đạo đức tô mầu,
Mấy pho kinh sách thuộc làu trơn tru !
Bịp cái lũ dân ngu dốt nát,
Như đàn bò nhắm mắt mà tin !
— Còn phường ăn cướp cơm chim,
Cậy vào đoàn thể uy quyền trong tay !
Đồ viện trợ nuốt ngay vào bụng,
Mầu thịt thừa chúng cũng không tha !

oOo

Tấm lòng Phật Chúa bao la,
Kiến sâu còn độ huống là người ư ?
Nhưng lũ trên lòng như lang sói,
Đầy mưu mô giả dối gian tham,
Lốt người mà chúng đương mang,
Hòng mong lừa bịp thế gian ngu đần !
— Đến khi chúng lìa trần tắt thở,
Thì Diêm Vương lôi cổ chúng đi,
Giam vào đáy Ngục A Tỳ.
Ngàn năm không thoát Âm Ty nữa rồi !
— Đến khi chúng lìa đời về đất,
Quỷ Xứ liền đến bắt chúng ngay,
Xiềng chân và xích cả tay.
Ngàn năm Địa Ngục đọa đầy với cam.

o o
o

Phật không thích đèn nhang bầy biện,
Chúa chẳng thèm hoa nến phô trương,
Muốn rằng ĐẠO ấy là ĐƯỜNG ?
Quang minh chính đại không vương gian tà,

TRẠNG ĐỚP

ÔNG KẸ CHƠI KÝ GIẢ...

(tiếp theo trang 4)

hợp pháp. Ngoài ra với tư cách một người bị đe dọa hành hung, bị nhục mạ và nhất là người ta lại ghi tên tôi làm gì đó, tôi trân trọng trình tự sự với Đại Tá và xin Đại Tá điều tra cùng giải quyết.

Tôi sẵn sàng xuất trình thêm những bằng cớ, nếu Đại Tá thấy là cần thiết. Trân trọng kính chào Đại Tá.

Kính
THANH CHIÊU
NHỮ VĂN UÝ

LỜI BÌNH CỦA CHA LÃM (XÂY DỰNG)

ỐI GIỜI ÔI ! ÔNG KẸ !

Cái tin Ký giả Thanh Chiêu bên nhật báo Chính Luận bị một ông kẹ tống cho một phát vào mặt và còn rút súng đòi bắn bỏ làm thiên hạ ở đây xôn xao quá. Xôn xao không phải vì ký giả bị ông kẹ cho nếm mùi phật thủ và dọa nhét vào đầu mấy viên kẹo đồng, chuyện ấy xưa rồi, Xôn xao chính là vì chuyện xảy ra ở ngã ba Kỳ Đồng Trương minh Giảng Saigon, trước sự chứng kiến của một xe Cảnh Sát đứng đàng sau, y như cái kiểu tiền hô hậu hét ấy !

Ông kẹ to con, người, như hộ pháp, đeo lủng lẳng cái đùi chó mực mà đánh một anh ký giả. Chuyện ấy không lạ. Ký giả Thanh Châu dẫu có bị danh «hạt mít», cũng vẫn còn khoẻ chán, thả ra cho đánh võ tự do, vị tất ông kẹ ụt ịt kia đã làm gì nổi. Lại là trước đó, ông «kẹ» đi chiếc Honda EG 4692, sau khi đụng vào người dân ông gánh nước té lăn cù, lại còn nhảy tới nắm áo người gánh nước lôi dậy, tặng cho 2 quả phật thủ nầy đom đóm mắt.

Cũng trước sự chứng kiến của một xe đầy nhóc Cảnh Sát, những kẻ vẫn được thiên hạ kêu là bạn dân !

Đọc tin này trên các báo, đã bảo rằng thiên hạ xôn xao và lấy làm lạ. T.H thì chẳng thấy xôn xao cũng chẳng thấy lạ, Chỉ thấy thương. Thương cho thằng dân đen ! Ngay ở cái đất Saigon này, ngay ở Ngã ba Kỳ đồng Trương minh Giảng, ngay vào 9 giờ tối, mà dân đen còn bị đấm vào mặt, còn bị dọa thủ tiêu, bắn bỏ! Ngay trước sự chứng kiến của một xe Cảnh Sát, những người bạn dân ! Huống hồ dân đen ở xa !

Cũng may mà cái vụ này, ký giả Thanh Chiêu đã làm đơn trình bày với Đại Tá Tổng giám Đốc CSQG Trần văn Hai.

May là vì, một khi ông Đại tá Hai đã biết, thì một là cái ông «kẹ» đi chiếc Honda EG 4692 kia sẽ hết thời hạn làm ông « kẹ » (ấy là nếu ông cũng ở trong ngành CS) hai là anh em CS ngồi trên chiếc xe díp đã gật gù để cho ông «kẹ» mặc tình đánh và hăm dọa bắn bỏ dân đen, lại còn hỉ hả chứng kiến cái cảnh đó, thế nào chả được Đại tá Hai gọi lên khen lao, ban thưởng !

Ông Đại tá này tuy thương CS. thông cảm với anh em CS thiệt! nhưng cũng thẳng lắm. Ông chẳng thường khuyên C.S phải ráng làm sao thiệt là bạn của dân đấy ư ?

THIÊN HỒ

ca kê dê ngỗng

THẦN TƯỢNG CỦA TUỔI TRẺ...

Xã hội Giao Chỉ hôm nay, thật quá nhiều thần tượng. Đông nhất là trong giới sân khấu và cải lương. Nào là Nguyễn Long, thần tượng của mari-sến và con nít Hố Nai. Nào là kỳ nữ Foremost,. quái kiệt Trần văn Lươn, thần đồng Hương Lan, nếu mang xe mà chở, mang dấu mà đóng cũng không hết. Chưa bao giờ, nước Giao Chỉ chúng ta gặp phải cái nạn « thần tượng mãn » như bây giờ.

Nhưng ghê gớm nhất, có lẽ là ông ca sĩ Hùng Cường của nền kích động nhạc Giao Chỉ. Các ông nhà thầu ca nhạc, đã đi một đường quảng cáo thật quỉ khiếp thần sầu. Tung ra cái tin, ông thần tượng bị một ông đá banh thọi cho một phát bằng cái cẳng giữa, lăn quay ra ngủm cù đeo, để rồi xuất hiện trong một cái đại nhạc hội, được giới thiệu như một người chết trở về, một hồn ma cân nặng sáu chục ký, đứng ưỡn ẹo mà ca những bài ca về lính, mà bất cứ thằng lính nào ngồi nghe cũng thấy ngứa ngáy cả cái cửa mình...

Cách đây mấy tối, tôi đã dại dột ngồi nghe một chương trình «nhạc thịnh hành",,. Ông giới thiệu chương trình. có một bộ mặt rất nham nhở, làm trò hề không được ai cười dù chỉ là cái cười «ủng hộ một tí". Ông ta đã giới thiệu, nhạc thịnh hành là thứ nhạc mà nghe rất quen tai, ai nghe cũng có thể hát theo... kết quả là cả gần một chục bản nhạc, tôi chẳng hát theo được bản,,, con mẹ nào, Thảo nào mà ông Ngoại Thành chẳng chê tiếng nước giao chỉ, thiếu ngữ vựng chính xác. Riêng một chữ «nhạc thịnh hành" mà tôi đã hiểu sai, chẳng trách được hội nghị giữa những người nói tiếng Giao Chỉ, chẳng bao giờ đi đến kết quả.

Hôm đó, ông giới thiệu chương trình giới thiệu ông Hùng Cường, hát bài Hoa Dù lạc lối. Và có phỏng vấn hẳn hòi, và bắt đầu bằng câu "anh là thần tượng của lính thần tượng của tuổi trẻ, vậy anh cho biết ý kiến về ..,"Cuộc phỏng vấn nhung nhăng, cò cưa, người hỏi thì cứ hỏi, người đáo thì cứ đáp tranh nhau mà nói. như là trong đám cưới, hai đàng trai, đàng gái thi tài ăn nói. Và cái ông thần tượng đã được cám ơn, mời ông đi khuất mắt cho được việc chánh phủ..

Ông Hùng Cường. thần tượng của lính !..: Eo ôi, tôi là lính đây này!..+ thằng bạn tôi cũng là lính nữa đây này!...Nó đang biểu diễn một bộ mặt giận dữ, muốn đập tan mẹ nó cái máy ti vi. Hoa Dù lạc lối, Thằng này nó là lính nhảy dù nên tức tối là phải. Nhảy xuống mặt trận mà hoa dù lạc lối là có quyền đi một đường ra đi không về. Nhảy biểu diễn mà hoa dù lạc lối thì chỉ còn nước, ôm dù mò ra quốc lộ, đón xe đò đi về đơn vị,..Nếu không ngăn chặn những bài hát về lính như loại hoa dù lạc lối, vài ba ngày nữa, ông Hùng Cường và bằng hữu, dám sáng tác ra những bản nhạc về lính tàu bay, như "lạc hướng trong đêm», bay những bản nhạc về lính tàu thủy có cái tên là "lạc lối hải trình», thì quân đội chúng ta dám được sánh ngang hàng với quân đội thiện chiến của Nam Phi Châu lắm.

Tôi nhận thấy việc suy tôn các ông, các bà cải lương, ca nhạc, sân khấu làm thần tượng, chỉ có ở trong cái giới mà tầm hiểu biết không lấy gì làm sáng giá. Phần nhiều là ở những cô, những cậu «ăn chưa no, lo chưa tới». Con sến nhà tôi đã khóc tấm tức, bỏ chúng tôi nhịn đói một bữa cơm chiều, vì nghe tin cô ca sĩ Hoàng Oanh đã oanh liệt bỏ mình vì.. té xe Honda trên xa lộ. Cách đây mấy ngày, tôi rất dửng dưng với chuyện ông Hùng Cường chết vì bị chồng một cô đào cải lương ghen, bắn bằng súng bắn nước, Tôi chỉ hơi buồn khi nhớ tới cái chết của Y Uyên, cái chết của Dzũng Chinh, những cái chết như thế mà không được đối xử một cách tương xứng, Tôi lại dùng ngữ vựng của đảng Dùi Cui rồi,,. Đối xử một cách tương xứng như thế nào được, khi các anh bạc phước nằm trong một cái đảng rất ư là lạnh lẽo là Đảng Văn Nghệ Ka Ki.

Cứ nghĩ đến chuyện thần tượng là tôi lại nghĩ tới cuộc chiến tranh dai dẳng này. Chúng ta có rất đông chính nghĩa. Cái thế tất thắng của ta và cái thế tất bại của Cộng Sản, nếu mà mang luận ra, thì nhất định là phải vững hơn mười điểm tất thắng và mười điểm tất bại, mà Quách Gia luận về Tào Tháo và Viên Thiệu. Chúng ta có chính nghĩa, có một lớp người trẻ thích suy tôn thần tượng, mà tại sao chúng ta vẫn phải bạn hành lệnh tổng động viên ?,.+ Tại sao chúng ta chưa tạo được uy thế. chỉ cần bắc một ống loa, đứng ở đầu đường, « toàn dân nghe chăng... » vài ba phát, là chúng ta có đầy đủ quân số với ý chí nhiệt thành chiến đấu ?.., Chỉ vì chúng ta chưa biết cách chọn cho tuổi trẻ một thần tượng để suy tôn.

Tôi còn nhớ cách đây hơn hai chục năm, Cộng sản đã tạo ra thần tượng cho đủ mọi hạng người. Với thiếu nhi thì có anh Kim Đồng...Với thanh niên thì có anh Sáu Đậu. Còn với bô lão, với phụ nữ thì có những người như bà mẹ Gio Linh, v.,.v...mà đã lâu rồi, tôi không nhớ nổi.

Về sau này lớn lên, biết suy nghĩ. tôi mới hiểu. Làm chó gì có anh Kim Đồng. Chẳng qua là Cộng sản tự tạo nên một thứ anh hùng, một thứ vĩ nhân, bắt các chú thiếu nhi tôn thờ, ca tụng, đặt bài ca, đặt lời thơ, rồi nhồi vào trong óc lũ trẻ một thần tượng. Nước giao chỉ làm gì có ai họ kim ?.., Anh Kim Đồng, quê anh Việt Bắc xa mù... Việt Bắc, là cả một vùng rừng núi hoang vu. Cộng sản không dám kể đích danh quê hương của anh Kim Đồng, chỉ dám nói là vùng Việt Bắc xa mù, vì sợ rằng bị lộ tẩy. Ấy thế mà bây giờ, thử hỏi lớp người trên dưới bốn chục tuổi, : Ai là người không biết bài hát Kim Đồng ?,..

Còn anh chàng Sáu Đậu ?.., Anh chàng này thì « chì hơn» nhưng chắc rằng cũng chỉ là một loại được điểm tô son phấn. Tục truyền rằng, lúc anh ngồi chờ đoàn công voa Tây đi qua để giật mìn, thì cô anh ta đeo sáu chiếc đậu rán. và một cút rượu đế. Vì vậy mới gọi là anh Sáu Đậu. Ăn hết sáu chiếc đậu, uống hết xị rượu là mấy chiếc xe đã bò đến trước mặt Anh giật một phát mìn cho nổ tung cả đoàn xe rồi tẩu thoát, nhanh như một hơi gió, chạy mau đến nỗi đạn bay theo không kịp. Chuyện của anh Sáu Đậu càng nghe kể, càng bốc lên mùi thúi hoắc. Ấy vậy mà cả một lớp người trẻ trong thời kháng chiến, đã coi anh là thần tượng.

Càng về sau này, chiến dịch thần tượng càng được Cộng sản khai thác triệt để. Như anh chàng sửa xe đạp Nguyễn văn Trỗi, Và chị gì đó, tôi quên mẹ nó tên... Chỉ cần một chiến công là lội dưới sông, nơi cầu Công Lý là tôi cũng đủ phục anh rồi. Không cần Cộng sản phải tạc tượng. Con sông Tân Định là nơi nhận tất cả những cái thúi tha của đồng bào các xóm bình dân, nước đen như mực tàu, mùi bốc lên kinh khủng, mà anh dám lội xuống đặt mìn ở cầu Công Lý, rất ít có hy vọng «khịa» được ông Mac NAMARA. Biết như vậy mà anh vẫn làm, và lẽ dĩ nhiên là anh thất bại, Thật là một thần tượng rất... nặng mùi.

Gần đây lại thêm một thần tượng Nguyễn văn Bé. Cái ông nhóc này cũng được tạc tượng cẩn thận, Hào quang chiếu vào người ông nhóc sáng rực. Đột nhiên, Nhà nước giao chỉ làm một phát lật đổ thần tượng. Nguyễn văn Bé vẫn còn sống phây phây.,. Cách đây hơn một năm, ông nhóc Nguyễn văn Bé bỗng nổi tiếng hơn mấy ông dân biểu. Ông nhóc nổi tiếng, là cái tỉnh Mỹ Tho cũng nổi tiếng, vì Người đã sinh trưởng ở đó. Từ ngày bị trúng đòn "gậy ông đập lưng ông?. Cộng sản đã thấy hết chơi trò thần tượng.

Tôi nghĩ rằng, chúng ta nên chơi lại trò ấy. Tạo ra một ít thần tượng cho tuổi trẻ tôn thờ. Cứ để tuổi trẻ tôn thờ các ông ca sĩ cải lương, ông tài tử xi la ma. các cô đào hát dù được trình tòa rằng, cam đoan không có tí đồ giả nào, thì đất nước này sẽ đi vào một con đường trao đổi văn hóa bằng cái ngực, cái mông.

Có người hỏi tôi:

Anh chê bai hết tất cả các thần tượng Giao Chỉ. Nhưng anh hãy còn trẻ, tôi chắc rằng anh cũng có suy tôn một người làm thần tượng. Vậy người đó là ai?...

Tôi bình thản trả lời:

—Thần tượng cũng như là vĩ nhân. Cũng như là người còn gái đẹp. Chỉ nên để ở xa mà ngắm. Đừng bao giờ tới gần vì tới gần, sẽ mất đẹp đi nhiều lắm. Vì nhìn một cô gái đẹp, bạn lại nghĩ đến chuyện cô ta cũng phải đi tiểu tiện, cũng phải chạy hộc tốc vào cầu tiêu, hay mỗi tháng phải dùng tới mấy cuộn băng Tây Thi, thì quả thực là người đẹp sẽ mất đẹp đi nhiều lắm.

Người bạn vẫn hỏi tiếp, dai như nhai kẹo cao su :

— Anh chưa nói thần tượng của anh là ai ?,..

A, cái thằng này nó định hãm tôi vào tuyệt lộ đây. Tao là thằng làm báo. Mày có biết ai tuyên bố câu này không ?

Báo chí có toàn quyền phê bình, chỉ trích bất cứ những sai lầm nào của chính phủ để thúc đẩy sự tiến bộ. Nói một cách khác, quyền đối lập của báo chỉ cần được triệt để tôn trọng, nhưng đối lập không có nghĩa là chống đối chế độ. Chánh phủ chấp nhận sự đối lập trong khuôn khổ một cuộc đối thoại huynh đệ đứng đắn !

Đấy. cái người tuyên câu đó là thần tượng của tao đấy. Hỏi gì mà hỏi mãi. Bố anh !...

THOẠI KỊCH... TẾU

BÔI ĐÂU, MỌC ĐÓ !!!

của THĂNG LONG

LỜI NGƯỜI VIẾT KỊCH : Tại cối Giao Châu đời hậu Gieo-Neo, có 1 gã lưu manh tên Lương bất Hiền trước kia làm nghề bán thuốc sâu quảng, và thuốc ho bà lang trọc trên các toa xe điện tại kinh đô miền bắc Giao Châu, hiện nay gã đang sống 1 cuộc đời vương giả tại miền Nam với nghề bán thuốc «bôi đâu mọc đấy» làm giàu trên đầu trên cổ phụ nử Giao Châu thuộc thành pnần xã hội «Bần chí tử»

THỜI GIAN VÀ KHÔNG GIAN :

1 phiên tòa tiểu hình sơ thẩm đời hậu gieo-Neo tại thủ đô miền Nam cối Giao-Châu.

NHÂN VẬT :

1) Lương-bất-Hiền (bị can) 39 tuổi, Giám đốc hãng Sản xuất thuốc "bôi đâu mọc đấy" nhản hiệu "Lá Vông".

2) Thạc Sĩ Y Khoa Trần - đình - Trụi 45 tuổi, Giám đốc tiệm đỡ đẻ « Hai quả đào ». (Nhân chứng I)

3) Nữ sĩ Bạch thị Bản (nhân chứng II) bút hiệu Hương trời Xanh tác giả cuốn « Ngọn đồi trọc »

4) Quan Tòa và thẩm phán doàn,

MÀN I VÀ CŨNG LÀ MÀN CHÓT.

QUAN TÒA . Truyền bị can Lương bất Hiền lên trả lời tòa về tội bán hàng mạo hóa !

BỊ CAN (Trạc 40 tuổi, dáng người ốm yếu, khuôn mặt chữ Dụng, trông như chiếc củ đậu, cặp mắt luôn luôn liếc trộm tiến lên trước vành móng ngựa 2 tay khoanh trước ngực).

QUAN TÒA: Anh bị cáo về tội bán thuốc mọc râu tóc và lông mi giả, vậy anh hãy trả lời trước tòa về tội trạng của anh.

BỊ CAN: thưa quý tòa, oan cho tối, thuốc của tôi là thuốc thiệt bôi đâu mọc đấy rất thần hiệu, đã có nhiều thân chủ các nơi gửi thư khen tặng và giới thiệu, tôi đã đưa những bức thư đó trình quí tòa rồi.

QUAN TÒA: (lật hồ sơ lấy ra vài ba bức thơ coi) đoạn mỉm cười hỏi bị can ! sao các bức thư này tuồng chữ đều giống nhau mà dấu Bưu Điện trùng 1 ngày mà trong thư ngày lại đề khác nhau như vậy ?

BỊ CAN :

Lúng túng. dạ thưa quý tòa...các bức thư đó chính,..

QUAN TÒA ngắt lời : Do chính 1 người viết chứ gì ?

BỊ CAN : Dạ thưa chính tôi viết và gởi cho... tôi (có tiếng cười ồ về phía dân chúng dự thính)

QUAN TÒA PHÌ CƯỜI : do chính tay anh viết rồi lại gửi cho anh để làm gì ?

BỊ CAN : thưa, để quảng cáo và đăng báo cho... oai !

QUAN TÒA : yêu cầu nhân chứng 1 lên hầu tòa !

NHÂN CHỨNG I (1 ông trạc 45 tuổi, dáng điệu bệ vệ cặp mắt lươn ti hí sau lần kính cận dày cộm, đặt biệt có chiếc dầu hói nhẵn thín như dầu ký giả dao to búa lớn Tô Văn mà anh em làng báo đã tặng cho hồn danh : mông Thầm thúy Hằng).

QUAN TÒA :

Ông cho biết các chi tiết về việc ông mua thuốc mọc tóc giả của tên Lương bất Hiền ?

NHÂN CHỨNG I :

Thưa quý tòa. tôi bị bệnh hói đầu đã mấy chục năm, nhân đọc trên các báo thấy quảng cáo thuốc «bôi đâu mọc đấy" rất công hiệu nên mua về bôi thử, không ngờ chẳng thấy công hiệu gì cả,

QUAN TÒA :

Ông hiện là 1 thạc sĩ y khoa sáng giá nhất nước mà ông cũng tin thuốc nhảm ư ? Ông không biết rằng bệnh hói đầu là 1 bệnh nan y, ngay tại các nước văn minh Âu Mỹ cũng chưa có thuốc chửa, huống hồ nước Đại Ngu này làm sao chế tạo được thuốc chữa các bệnh hói đầu của ông.

NHÂN CHỨNG I : tôi cũng biết như vậy, nhưng tôi bị áp lực...

QUAN TÒA (ngạc nhiên) ông đã bị áp lực của ai?

NHÂN CHỨNG I : đỏ mặt, và ấp úng : thưa... quý tòa tôi bị áp lực bởi cô... nhân tình trẻ tuổi của tôi ! Cô ta chê tôi già trước tuổi vì cái đầu hói, và bắt tôi phải chữa cho kỳ được thì mới đi đi với tôi, vì ra đường mọi người đều gọi tôi bằng cụ ! Cô ta mách tôi bôi thuốc nhãn hiệu « Cái lá Vông » của tên Lương bất Hiền, và quả quyết với tôi về sự công hiệu của thứ thuốc đó.

QUAN TÒA : Cô ta có bằng chứng cụ thể về sự công hiệu của thứ thuốc đó không ?

NHÂN CHỨNG I : Cô ta có tiết lộ với tôi là trước kia cô ta không có gì cả, cô ta là người dị đoan nên rất sợ cái sự « bần chí tử » nên cô ta mua thuốc « bôi đâu mọc đấy về bôi được vài ba năm gì đó, nên bây giờ cuộc đời của cô ta đã trở nên rất là 1 sự xum xuê hoa lá, chính cặp mắt cận và bàn tôi đã xác định cái sự xum xuê hoa lá của cô ta.

QUAN TÒA : Ông thật ngây thơ, và ấu trĩ về vấn đề sinh lý học, Cô nhân tình của ông sở dĩ trước kia chưa có...là vì chưa đến tuổi, về sau cô ta có..,là vì đã đến tuổi có, chứ phải đâu cô ta xum xuê hoa lá là nhờ thuốc của tên Lương Bất Hiền.

NHÂN CHỨNG I : Dạ,cám ơn quý tòa đã dạy cho tôi 1 bài học thuộc về phạm vi chuyên môn của tôi. bây giờ tôi đã nhận thấy sự chỉ bảo của quý tòa là đúng, nhưng dù sao tôi cũng phải kiện tên Lương-Bất-Hiền vì tội hắn đã chế tạo thuốc giả, và bắt hắn bồi thường danh dự.

QUAN TÒA : Gật gù đồng ý, và cho gọi thêm nhân chứng thứ 2.

NHÂN CHỨNG 2 : 1 bà trông thật phốp pháp, trang điểm như 1 Vũ nử loại «Sếch si», mặc áo đề con tê, đôi gò bồng đảo căng tròn như địch chui qua lần vải đi tìm tự do, cặp mắt đa tình đong đưa, nhưng phải cái nồi mi không rậm, mày không dài, chứng tỏ cái sự «Săng phờ lơ ni phơi» của bà nó hiển hiện trên nét mặt, trạc hơn 40 tuổi. cái tuổi mà bọn văn sĩ Âu châu gọi là tuổi" Hoàng hôn của ái tình» còn bọn văn sĩ bản xứ gọi là tnổi "Hồi xuân" cái tuổi mà 1 đêm có thể làm... chết ngộp 12 gả lực điền; với 1 dáng đi nhún nhảy như có gắn A moóc tít sơ,bà ta ưởn«núi của» tiến tới vành móng ngựa trước tiếng sầm sì bàn tán và các cặp mắt đi"pa tui" trước bộ ngực của bà.

QUAN TÒA: Bà là nử sĩ Bạch-Bản. bút hiệu Hương ttời Xanh,tác giã cuốn sách đã làm ngột ngạt giới thanh niên. bô lão. hiện đại nhan đề" Ngọn đồi trọc» phải không?

NHÂN CHỨNG 2:

Dạ thưa phải, sau cuốn«ngọn đồi trọc» tôi định cho ra 1tác phẩm rất đam mê và kích thích với uhan đề: « Phi Lạc Trong Rừng" nhưng vì cớ sự trục trặc về kỷ thuật và đề tài. nên tác phẩm "Phi Lạc Trong Rừng» của tôi chưa thể ra mắt độc giả được.

QUAN TÒA; vấn đề sáng tác thuộc về phạm vi chuyên môn và đời sống cá nhân của bà, Tòa không cần biết đến, Tòa chỉ yêu cầu bà cho tòa biết các chi tiết liên quan tới việc bà kiện tên Lương bất Hiền mà thôi

NHÂN CHỨNG 2 :

Thưa quý tòa, theo như lời dặn trong toa thuốc và quảng cáo trên báo, thì thnốc «bôi đâu mọc đấy», của tên Lương bất Hiền bôi vào bất cứ chỗ nào cũng mọc được, dù bôi vào chỗ có ánh mặt trời hoặc chỗ không có ánh sáng mặt trời cũng vườn cứ mọc như thường (có nhiều tiếng cười khúc khích ở phía dân chúng dự thính) tuy nhiên tôi đã dùng thuốc đó để định vun sới cho thân thể tôi có 1 khu rừng rậm khả dĩ có thể cho thằng «Phi Lạc» của «con chó ăn vụng bột" Hồ hữu Tường ẩn náu, thì tôi mới có hứng để sáng tác giai phẩm «Phi Lạc trong rừng» của tôi được, nhưng sau 1 thời gian khá lâu đã dùng thuốc đó mà không công hiệu nên chán nản vô cùng, hiện giờ tôi chỉ có thể tái bản tác phẩm "Ngọn đồi trọc» của tôi mà thôi.

QUAN TÒA :

Cắn bút suy tư. nhìn nhân chứng với cặp mắt mơ màng, đột nhiên hỏi : Còn nguyên nhân nào thúc đẩy bà phải dùng đến loại thuốc đó ?

NHÂN CHỨNG II : đăm chiêu suy nghĩ chừng 5 phút đoạn trả lời : Thưa quý tòa còn 1 nguyên nhân quan trọng nữa thúc đẩy tôi phải dùng loại thuốc"bôi đâu mọc đấy » là vì trong thời gian gần đây các vị bộ trưởng và các nghị sĩ của 2 viện bô lão, nhi đồng bất cứ ai giao du thân mật với tôi 1 thời gian đều bị xui sẻo, thậm chí có người thân bại danh liệt về tôi.

QUAN TÒA : Những vị đó có bị xui sẻo, hoặc thân bị bại, danh bị liệt. là lỗi ở các vị đó tham nhũng hoặc buôn bán chợ đen. mở phòng tắm hơi Mẽo, chứ có phải tại vì giao du thân mật với bà nông nổi ?

NHÂN CHỨNG II: Cám ơn quý tòa đèn trời soi xét, sự thực rành rành như canh nấu hẹ như vậy. nhưng có 1 bọn thối mồm, nó chỉ trích và sầm sì bàn tán, vì cái sự sạch không lầu «lầu" của tôi đã làm cho các vị đó điêu đứng trên con đường sự nghiệp đớp hít, bởi vậy tôi rất lấy làm ăn năn hối hận, thế là không thèm giao du thân mật với ai sốt cả mà 1 tháng chỉ giao du đôi kỳ mỗi kỳ... 15 ngày mà thôi, đồng thời tôi phải mua loại thuốc «bôi đâu mọc đó» để mảnh vườn của tôi nó trở nên . «có hoa có lá sẵn sàng, có hiên lảm thúy nét vàng chưa phai»,

QUAN TÒA . xin đừng tập kiều làm nham nhở không khí trang nghiêm của phòng xử,

NHÂN CHỨNG 2 : thưa quý tòa, sau khi đã dùng hết gần 1000 hộp thuốc «bôi đâu mọc đấy" tốn kém hết 700.000 mà vẫn mang tiếng là con người «bần chí tử» vậy xin quý tòa bắt têc Lương bất Hiền bồi thường thiệt hại cho tôi.

QUAN TÒA : Truyền cho bị can Lương bất Hiền lên đối chất !

BỊ CAN : nét mặt buồn thảm lom khom tiến tới vành móng ngựa, đứng bên cạnh nữ sĩ Bạch Bản, đôi mắt hắn khẻ liếc trộm 2 ngọn «đồi hoa sim» trên mình của nữ sĩ.

QUAN TÒA . thuốc «bôi đâu mọc đó» của anh không công hiệu gì cả, vậy anh có công nhận tnuốc của anh hoàn toàn là thuốc giả không ?

BỊ CAN : Thưa quý tòa, thuốc của tôi chỉ để bôi cho mọc lông mày, lông mi, râu tóc. và lông "nheo" mà thôi, chứ không thể dùng bôi vào chỗ khác được, vậy mong quý tòa đèn trời soi xét !

QUAN TÒA . Nhân chứng 2 cho biết bà đã dùng loại thuốc «Bôi đâu mọc đấy» để bôi vào chỗ nào trên thân thể ?

THÂN CHỨNG 2 : Trả lời 1 cách gượng gạo và lúng túng thưa quý tòa tôi đã bôi thuốc đó vào chỗ...

QUAN TÒA : Bà bôi vào đâu thì bà cứ trả lời công khai trước tòa chứ việc gì mà phải ấp úng, mải thế !

NHÂN CHÍNH 2 : Thưa quý tòa, tôi đã bôi thuốc đó vào chỗ...cách đầu gối chừng 40 phân về phía tây bắc... (có tiếng cười và tiếng huýt sáu về phía dân chúng dự thích,

QUAN TÒA ĐẬP BÀN GẮT : Im lặng, đây là phòng xử án,chứ khôngphải là nơi trình diễn văn nghệ tập lục của Tùng Lâm, Phi Thoàn. đoạn hỏi bị can : Tại sao anh bán thuốc không đúng như lời quảng cáo.

BỊ CAN : Nét mặt nhăn nhó sợ sệt liếc trộm lên chỗ đầu gối của nữ sĩ Bạch Bản để dò tìm vị trí cách 40 phân về phía tây bắc, trả lời . thưa quý Tòa các vị trí đó không phải là nơi có thể làm cho lông "nheo" mọc được

QUAN TÒA :

Anh dùng ngôn ngử Việt Nam không được chính xác vì lông mi là lông mi lông mày là lông mày,còn lông nheo là lông gì ? Anh đừng có mập nử đánh lận con đen để phụ nữ hiểu lầm mà mua thuốc của anh.

BỊ CAN :

Dạ, thưa quý tòa lông "nheo là lông,., "nheo» chứ không phải là lông... ấy. Hơn nữa trong khi dùng thuốc thì phải cô lập chỗ bôi thuốc trong 1 thời gian không cho chỗ bôi thuốc mở cuộc tiếp tân với bất cứ 1 vật gì dù mềm hay cứng v.v..

QUAN TÒA :

Anh ngụy biện lắm, dù sao anh cũng đã có gian ý chế tạo thuốc giả Và dùng danh từ một cách mập mờ :

BỊ CAN : Thưa quý tòa, vì ngôn ngữ Việt Nam không đủ để diễn tả chính xác các danh từ, chính trị, khoa học, văn hóa, và trong tự điển cũng không thấy giải thích lông " nheo " là lông gì, vậy xin tòa tha bổng cho tôi.

QUAN TÒA : Tòa tuyên bố hoản phiên xử lại 1 tháng để điều tra bổ túc và nhờ các vị trong viện bô lão và viện nhi đồng triệu tập 1 phiên họp khoáng đại để nghiên kíu xem lông « nheo » là lông gì ?

HẠ MÀN

Viết tại ngã ba Ông Tạ ngày cuối xuân năm xít-nớp.

Cấm trích dịch và trình diễn nếu chưa đưa cho soạn giả tý tiền còm để đi nộp trường đua Phú Thọ.

CON ONG TRANG ?

Nã Cầu cầm trong

PHÚ DE GIAO CHỈ

LẢNH TỤ BÔI BẦN VÕ VĂN PHÁT TUYÊN BỐ XÉP HỒ SƠ BÔI BẦN

Hai tuần lễ trước, dân biểu Vỏ văn Phát, chủ tịch Uỷ ban Kinh tế Hạ viện, nhảy choi choi sang chỗ ngồi của dân biểu Ngô công Đức, noi gương Dân biểu «trong sạch nhứt nước» Nguyễn minh Đăng, tố cáo ông Tổng Giám Đốc Trung ương Tiếp vận Châu kim Nhân. Và đòi cách chức ông này để điều tra tội tham nhũn g, Dân biểu Võ văn Phát đã "ta pi" quá sớm khi bài còn phải rút hai cây nữa. Ông họp báo. tuyên bố n hư thân phụ con chó xồm. Tiếp tay ông là loạt bài điều tra ghê gớm của báo Tự Do, dưới quyền chủ nhiệm, cũng «sạch nhất nước qua các thời đại», của ông Phạm việt Tuyền,

Nhưng. một mặt những nhật báo lớn có uy tín ở Saigon bênh vực ông Châu kim Nhân (Xây Dựng, Công Luận Thời Thế, Tiếng Nói Dân Tộ c,,,) những báo có uy tín khác không bênh mà cũng không đả, một mặt chính quyền không hấp tấp để mang tiếng "mị dân biểu» như vụ ông cò Quốc. Trên tất cả là khả năng phục vụ, tư cách đạo đức của ông Châu kim Nhân. Nếu dân biểu Vỏ văn Phát, l ãnh tụ chiến dịch bôi bẩn tháng ba đã Lị phản phé một cú đau đớn,

Dân biểu Võ văn Phát ném phân vào mặt người khác ai đề nó trúng mặt mình, Ông ta dành,.. chào thua. Một mặt tuyên bố xếp hồ sơ bôi bẩn. một mặt nhờ dân biểu Lý quý Chung và một người nữa đến xin lỗi ông Châu kim Nhân kẻo ông Nhân đưa vụ này ra tòa thì phùa sau hết mong đắc cử.

VÕ VĂN PHÁT ÔNG VÀO BẪY CỦA THAM NHŨNG BIẾT KHÔNG ?

Nguyên nhân xảy ra chiến dịch bôi bẩn là vụ môr nhà thầu bị tước bỏ đặc ân, đặc quyền. Chủ trương của ông Châu kim Nhân là dành cho mọi nhà thầu những cơ hội đồng đều. Ai cũng có quyền bỏ thầu miễn là bỏ giá hạ. Nhà thầu Nguyễn văn Điều đã đi ô tô bương vụ đấu thầu dịch vụ ở Thủ Đức năm nay (Lãi một năm cả 100 triệu bạc) vì ông Nhân không cho độc quyền đấu thầu, Ông bắt đấu thầu mỗi năm, Một nhà thầu khác đã may mắn bỏ trúng vụ thầu mà nhà thầu Nguyễn văn Điều bị... tuột.

Nhà thầu Nguyễn văn Điều là một công ty của nhân vật sau đây :

— Nguyễn văn Điều (nghị viên Đô Thành)
— Trần tử Oai (tướng về vườn)
— Đinh văn Phát (cựu tỉnh trưởng Kiến Phong)
— Trần Quế (cựu chính sự vụ Trung ương Tiếp Liệu)

vân vân.., Đặc biệt có sự "hiện diện" của một dân biểu thường vỗ ngực khoe mình là «nghị nhà tắm». Nã Cầu nghĩ rằng dân biểu Võ văn Phát đã được bốc thơm kỹ và bèn hung hăng con bọ xít tố cáo ông Châu kim Nhân để.. nổi tiếng anh hùng chống tham nhũng, Vô tình, nếu quả thật vô tình. dân biểu Võ văn Phát đã làm tay sai không công cho một bọn nhà thầu. Để thân bại danh liệt. Ông đã rơi vào cái bẫy, ông biết không ?

TẠI SAO PHẢI ĐẨY ÔNG CHÂU KIM NHÂN ĐI ?

Đẩy ông Châu kim Nhân đi, bọn nhà thầu muốn độc quyền thao túng để làm những việc bất chính mới được tự do tác yêu tác quái, Bọn nhà thầu bá đạo này đã có sẵn người để,,, hy vọng thay chỗ ông Nhân. Đó là ông Phó tổng giám đốc Trung Ương Tiếp Vận Lê tường Khánh (người có chân trong nhà thầu Nguyễn văn Điều), Ông Tổng bị đi té re. dĩ nhiên. ông phó tổng tạm lên thay thế, Thời gian tạm đủ cho bọn bá đạo hoành hành rồi,

Bị đập tan âm mưu bất chính. bọn nhà thầu bá đạo lợi dụng sự sa thải 4 ông chủ sự thuộc Tư TV về tội bê bối để gây căm thù đấu tranh, Và, mỉa may thay. chúng nó còn chụp mũ kỳ thị Nam Bắc lên đầu Ông Châu kim Nhân, một người bạn bè miền Bắc đông hơn bạn bè miền Nam, Những âm mưu đê tiện của bọn thối nát toan bôi bẩn một người công chức đầy nhiệt tình và lương tâm Nã Cầu nắm đầy đủ, Nếu cần sẽ công bố đàng hoàng., Hôm nay, vì thấy ông Võ văn Phát chào thua, Nã Cầu xét rằng không nên nhắc thêm, Nhắc thế đã đủ cho những kẻ có tật giựt mình.

DANH DỰ CỦA ÔNG CHÂU KIM NHÂN PHẢI ĐƯỢC BỒI THƯỜNG XỨNG ĐÁNG

Chính phủ đã được rất sáng suốt vụ này, Nếu không chính phủ sẽ gặp khủng hoảng lớn, Bạn bè của ông Nhân hiện đang nắm các vai trò then chốt trong chính quyền sẽ từ chức một loạt nếu như chính phủ "mị dân biểu» cách chức ông Châu Kim Nhân chỉ vì vị dân biểu đã tố cáo láo qua một bưc thư ký tên sai, không đề rõ địa chỉ, Ông Châu Kim Nhân mà rơi vào trường hợp ông cò thương cảng, những người có thiện chí trong sạch trong chính qnyền sẽ phát nản. Bởi rằng thì là họ sợ ngày nào đó, vì sự tư thù cá nhân, các ông dân biểu lại tóm thơ rơi. tố cáo họ tham nhũng, họ bị bôi bẩn, bị cách chức

Nhân vụ tố láo, bôi bẩn và vu khống đích danh nỡ Nã Cầu yêu cầu ông Võ văn Phát, nếu có liêm sỉ, ông hãy họp báo nhận lỗi và xin lỗi công khai ông Châu Kim N hân. Bằng không, Nả Cầu bắt buộc phải.. «dâng» kiến nghị, dòi chánh phủ, vì nhân viên của mình. mà đưa ông Võ văn Phát ra tòa. Chỉ khi nào dân biểu Võ văn Phát bị xét xử bởi tòa án, bây giờ. những người có thiện chí mới hết lo bọn tham nhũng, thối nát mượn tiền và thế lực nhờ dân biểu bôi bẩn, hạ nhục họ.

T.B., Trước khi viết những mẩu bài trên, Nả Cầu đã đến Bộ Tài Chánh phỏng vấn các nhân viên quèn ở đây, Đa số đều khen ngợi ông cựu Đổng lý chưa vợ con đạo chóc có thừa của họ. Ai muốn biết c hắc, cứ việc đến bộ Tài Chánh mà hỏi. Kẻ dám bắt114 kí lô vàng lậu. dụng chạm lung tung beng là ông Châu Kim Nhân. Kẻ đòi hủy bỏ chế độ đấu thầu độc quyền là ông Châu Kim Nhân. Kẻ yêu cầu Tổng Nha Quan Thuế «cho» tiền phạt hàng lậu để chia cho nhân viên Đ T C đếm theo đầu hàng tháng cũng là ông Châu Kim Nhân... Một người độc thân như ông Nhân, làm việc hùng hục, thuốc lá không biết hút, rượu không biết uống, không biết bài bạc. không ưa la cà ở các hộp đêm, lương chánh phủ trả đã tiêu không hết. Mẹ kiếp không nhận tiền hối lộ cũng đếch được yên thân. Ôi, sót sa thay cho đất nước.

MỘT VỤ ĐÓNG CỬA QUÁ NẶNG NỀ

Nhật báo Tia sáng bị đình bản sáu ngày. Lý do: ông Từ trời Biền(vâng lại ông ta, một người chỉ biết ghét ruồi tái béo) vi vút mẩu tin vịt nhằm gây sự mâu thuẫn giữa Tổng Thống và Thủ Tướng. Trước ngày tục bản, Tin Sáng cho đăng quảng cáo trên các nhật báo SàiGòn, Lời văn được dùng làm bài quảng cáo là một đoạn «văn thư đóng cửa» của Nha Báo Chí Bộ Thông tin.

Chỉ vì muốn hấp dẫn mẩu quảng cáo đó đã đưa Tin Sáng vào con đường bị gậy thêm 24 ngày. Trong khi các nhật báo có công phổ biến mẩu quảng cáo thì trái lại chẳng việc gì.. Đó là sự vô lý hết sức. Muốn đóng cửa thêm phải đợi Tin Sáng tục bản, vẫn lý luận kiểu tin vịt.. áp lực, mâu thuẫn rồi bảo Tin Sáng không chịu tỏ thiện chí, Đằng này. báo người ta chưa ra đã.., đóng thêm.

Nã Cầu hết sức phản đối trong.. tình huynh đệ. Tiện đây xin nhắn ông Tư Trời Biền rằng Nã Cầu là một con ruồi tái béo. Con ruồi tái béo cao thượng đấy. Vì nó biết bênh vực lẽ phải. Khi con ruồi nó biểu diễn một màn hay no, nó có hơn con người không. ông Tư Trời Biền nhỉ ?

TỪ LỆ THU ĐẾN THIÊN HƯƠNG

Thiên Hương — Tiny Yong đó — đã không thích khán giả gọi mình là Tiny Yong nữa. Một đêm tại Queen Bee, Hương lỡ lời xưng Tiny. Bị a nh Thập Nguyên mắng yêu. Hương nhận ngay bài học và, kể từ đêm đó, khán giả tới coi Jo Marcel điều khiển nhạc Mây Bốn Phương, chỉ thấy Hương xưng tên Việt Nam kê trong khai sinh của mình. Thiên Hương mặc áo dài, tập hát những bản nhạc Việt Nam. Hư ơng hát có diễn tả. Được đấy. Nhưng cần cố gắng nhiều. Jo Marcel hát nhạc Việt Nam thì quá điêu luyện và truyền cảm. Chỉ cần thay cái tên Việt Nam như Jo hứa sẽ thay. Jo hát bài « Mộng Dưới Hoa », không ai có thể hát hay hơn Jo.

Và Lệ Thu, tự nhiên em ạ, anh thấy em là một Lệ Thu khác lạ, tuyệt vời ở Queen Bee. Phải âm thanh ấm áp hay tại Qeen Bee em gặp nhiều tri kỷ ? Anh đã nghe em bắt đá nhỏ lệ ở Văn Cảnh, ở Đêm Màu Hồng ..Nhưng « Lệ Đá » em hát ở Queen Bee thật bất hủ. Lòng anh từ hai chục năm nay, đã thà nh đá. Em bắt lòng anh chẩy nước mắt đấy. Ôi, tiếng hát chán chường, mệt mỏi của bao nhiêu người, anh viết mấy giòng ngợi khen em mà thấy thừa, Kh ông, giọng hát của em cóc có anh thợ viết này diễn tả nổi. Chúng nó chỉ bố c nhằng em qua đường,

Anh cũng bốc nhằng em chăng ? Thôi, anh giã từ em để viết tiếp một mẩu ba que xỏ lá khác về những thằng anh đếch biết làm đá nhỏ lệ.

T HƯỢNG ĐỒ ĂN GÀ

Thượng nghị sĩ Trần văn Thông, trong ilên danh Hoa Huệ, lại vừa phục vụ thêm... gà ngoài công cnộc phục vụ nhân dân. (Chả thấy ông nghị này tuyên bố câu nào) Ông cho bà mở tiệm bán đồ ăn cho gà ở bến xe đò lục tỉnh Tốt lắm. Và tốt hơn nếu như ông nghị nhà ta không dùng xế của Quốc hội, bắt tài xế của Quốc hội, sáng sáng, lái xế Nhân dân chở bà vơ từ Huỳnh tị nh Của đến tiệm phục vụ... gà. Nhờ ông Thượng một tí đấy nhé !

Hãy tìm đọc

ánh lửa đêm tù

tập truyện đầy phần nộ, ngập đau thương của

Duyên Anh

HỒNG ĐỨC XUẤT BẢN

— TRẦN THỊ CẨM HỒNG đã đi lấy Mẽo—
Con nhà THƯƠNG SINH rã rời tay chân nên TRẦN THỊ CẨM HỒNG chót sai hẹn một lần chêu thành cáo lỗi cùng bạn đọc thân mến,

CON ONG

In tại nhà in Dân Nguyện 54 Vỏ Tánh Saigon
Quản Nhiệm : NGUYỄN-VĂN-MINH